
Juni 2024

Redegørelse om behandling af klagesager fra Arbejdsmarked ets Erhvervssikring 2023

Ankestyrelsen

ANKESTYRELSEN

Telefon: 33 41 12 00 mandag til fredag klokken 9-15

Postadresse: Ankestyrelsen, 7998 statsservice

Mailadresse: ast@ast.dk

[Ankestyrelsens hjemmeside](#)

ISBN nr.: 978-87-7811-471-6

Indholdsfortegnelse

KAPITEL 1: FORORD	5
KAPITEL 2: SAMMENFATNING	7
2.1 Opgørelsesmetoden	7
2.2 Ny registreringspraksis	7
2.3 Tal og tendenser på udvalgte sagsområder	10
KAPITEL 3: NØGLETAL OM INDKOMNE OG AFGJORTE SAGER	16
3.1 Indkomne sager	16
3.2 Afgjorte sager	17
3.3 Årsager til omgørelser	19
KAPITEL 4: AFGØRELSER OM ANERKENDELSE AF EN ARBEJDSSKADE	22
4.1 Ulykker	22
4.2 Erhvervssygdomme	31
KAPITEL 5: AFGØRELSER OM UDMÅLING AF YDELSER EFTER LOVEN	42
5.1 Varigt mén	42
5.2 Tab af erhvervsevne	54
BILAG 1: REGELGRUNDLAG	68
Arbejdsskadesikringslovens § 6 (ulykker med skadesdato fra og med den 1. januar 2020)	68
Tidligere ulykkesbegreb:	68
Arbejdsskadesikringslovens § 7	68
Arbejdsskadesikringslovens § 8	69
Arbejdsskadesikringslovens § 12	69
Arbejdsskadesikringslovens § 16	69
Arbejdsskadesikringslovens § 17	70
Arbejdsskadesikringslovens § 18	71
Arbejdsskadesikringslovens § 44	72
BILAG 2: PRINCIPMEDDELELSER	75
Principmeddelelser offentliggjort i 2023	75
Øvrige relevante principmeddelelser	75

BILAG 3: ANKESTYRELSENS SAGSBEHANDLING, REAKTIONSMULIGHEDER OG REGISTRERINGER⁷⁷

Inden klagen sendes til ankestyrelsen	77
Rammerne for ankestyrelsens behandling af sagen	78
Ankestyrelsens reaktionsmuligheder	78
Årsager til omgørelser	79
Særligt om ændrede afgørelser	80
Særligt om hjemviste sager	81
BILAG 4: TABELLER	82
BILAG 5: OVERBLIK OVER SAGSEKSEMPLER	89
BILAG 6: TIDLIGERE ÅRSREDEGØRELSE	90

Kapitel 1: Forord

Denne redegørelse handler om Ankestyrelsens behandling af klagesager fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i 2023.

Siden 2016 har Ankestyrelsen været forpligtet til at udarbejde en årlig redegørelse om sagsbehandlingen i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på baggrund af de sager, der indbringes for Ankestyrelsen i løbet af året (fodnote: Redegørelsen for 2016 var begrænset til perioden fra 1. juli 2016, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring blev oprettet. *Fodnote slut*).

Redegørelsen skal indeholde statistik over de indbragte sager og angive årsagerne til, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser ikke stadfæstes (*Fodnote: Lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, § 16, jf. lovbekendtgørelse nr. 980 af 9. september 2019. Se bilag 1 for regeluddrag. Fodnote slut*).

Redegørelsen offentliggøres på Ankestyrelsens hjemmeside.

Redegørelsen indeholder nøgletal om udviklingen i forhold til: indkomne sager, afgjorte sager, udfaldet af afgjorte sager og årsagen til udfaldet.

Redegørelsen indeholder også tendenser i sagsbehandlingen ud fra foreliggende data og vejledende eksempler på sager navnlig inden for de fire største sagsområder: ulykker, erhvervssygdomme, varigt mén, tab af erhvervsevne.

Redegørelsen er opdelt i fem kapitler.

Kapitel 2 sammenfatter redegørelsens overordnede nøgletal for 2023 samt fremtrædende tendenser i sagsbehandlingen. Kapitlet beskriver også Ankestyrelsens opgørelsesmetode og en ændret registreringspraksis, der betyder, at færre sager bliver stadfæstet sammenlignet med tidligere år.

Kapitel 3 indeholder nøgletal for de sager, Ankestyrelsen har modtaget fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i 2023. Kapitlet indeholder også nøgletal om sager, som Ankestyrelsen har afgjort i 2023, herunder årsager til omgørelser (ændringer, hjemvisninger eller ophævelser).

Kapitel 4 indeholder tal og udvalgte tendenser om sager om anerkendelse af ulykker og anerkendelse af erhvervssygdomme.

Kapitel 5 indeholder tal og udvalgte tendenser om sager om varigt mén og tab af erhvervsevne.

Der er undervejs i kapitlerne henvisninger til bilag, der knytter sig til kapitlet.

Som bilag til redegørelsen fremgår uddrag fra relevante love og regler (bilag 1), omtalte principmeddelelser samt oversigt over Ankestyrelsens offentliggjorte principmeddelelser på arbejdsskadeområdet fra 2023 (bilag 2), en beskrivelse af Ankestyrelsens sagsbehandling, registreringer, m.v. (bilag 3), uddybende tabeller udeladt fra kapitlerne (bilag 4), overblik over de udvalgte eksempler på sager (bilag 5) og henvisning til tidligere årsredegørelser (bilag 6).

Redegørelsens datagrundlag er baseret på udtræk i Ankestyrelsens journal- og registreringssystem.

Kapitel 2: Sammenfatning

2.1 OPGØRELSESMETODEN

I redegørelsen indgår sager fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, hvor Ankestyrelsen har stadfæstet, ændret, hjemvist eller ophævet en påklaget afgørelse.

Denne opgørelsesmetode er den samme som i redegørelsen for 2021 og 2022 (fodnote: Ankestyrelsen har til og med redegørelsen for 2020 anvendt en anden opgørelsesmetode. Vi henviser til [kapitel 2 i redegørelsen for 2021](#) for mere om årsagen til den ændrede opgørelsesmetode. *Fodnote slut*). Opgørelsesmetoden er også den samme som på Ankestyrelsens talportal (fodnote: I talportalen på Ankestyrelsens hjemmeside har man mulighed for at sammensætte tal for sagsudfald og nøgletal for klager over førsteinstansernes afgørelser. Talportalen blev oprettet i 2020 for kommunale klagesager. I juni 2021 blev flere sagsområder tilføjet, herunder også klagesager på arbejdsskadeområdet. Talportalen kan tilgås her: [talportal](#). *Fodnote slut*).

Data i redegørelsen er trukket pr. 22. januar 2024. Data kan derfor afvige fra data i tidligere årsredegørelser samt på talportalen (fodnote: Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode. *Fodnote slut*).

Har du spørgsmål til data, så kontakt os på statistik@ast.dk.

2.2 NY REGISTRERINGSPRAKSIS

Fra 1. januar 2023 har Ankestyrelsen indført en ny registreringspraksis, hvorefter en afgjort sag bliver registreret som en ændring, også hvis en (mindre) del af resultatet bliver ændret.

Tidligere har vi i en række situationer registreret en afgjort sag som en stadfæstelse, selvom en (mindre) del af afgørelsens resultat er blevet ændret. Baggrunden for den ændrede registreringspraksis er, at vi finder det mest korrekt og retvisende at anse det som en ændring, hvis der er dele af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse, som vi ændrer. Dette er i øvrigt i overensstemmelse med Ankestyrelsens generelle registreringspraksis.

Den ændrede registreringspraksis har navnlig betydning for sager om anerkendelse af ulykker, hvor vi er enige med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i at anerkende en arbejdsskade, men ændrer indholdet eller omfanget af den anerkendte personskade.

Fra 1. januar 2023 registrerer vi det således som en ændring, hvis vi anerkender en personskade i større eller mindre omfang eller anerkender en anden skadestype end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Tidligere har vi registreret afgørelser, hvor vi ikke er enige i hele Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering af sagen, men dog har været enige i, at der er grundlag for at anerkende en arbejdsskade, som en stadfæstelse med ændret indhold (fodnote: Sag nr. 3 i kapitel 4 er et eksempel på en afgørelse, hvor vi anerkender en personskade i større eller

mindre omfang, som derfor – jf. den ændrede registreringspraksis pr. 1. januar 2023 - er registreret som en ændring. Fodnote slut).

Den ændrede registreringspraksis betyder, at der i sager om anerkendelse af ulykker er sket en markant stigning i ændringsprocenten sammenlignet med 2022 og 2021, ligesom det påvirker den samlede ændrings-/omgørelsesprocent i stigende retning.

Error! Reference source not found. viser, hvor stor en andel af stigningen i ændringsprocenten, der skyldes den ændrede registreringspraksis.

I kapitel 4 behandler vi tal om omgørelsesprocenten for anerkendelse af ulykker. Det fremgår af kapitlet, at vi i 2023 ændrer 28 procent af sagerne om anerkendelse af ulykker. I 2022 ændrede vi 17 procent af sagerne om anerkendelse af ulykker. Der er dermed sket en stigning for ændringer svarende til 11 procentpoint i forhold til 2022.

13 procentpoint af den samlede ændringsprocent på 28 for anerkendelse af ulykker skyldes imidlertid den ændrede registreringspraksis. Ændringsprocenten for anerkendelse af ulykker ville derfor reelt være 15 – svarende til et fald på 2 procentpoint sammenlignet med 2022 – såfremt der ikke havde været foretaget ændringer i vores registreringspraksis.

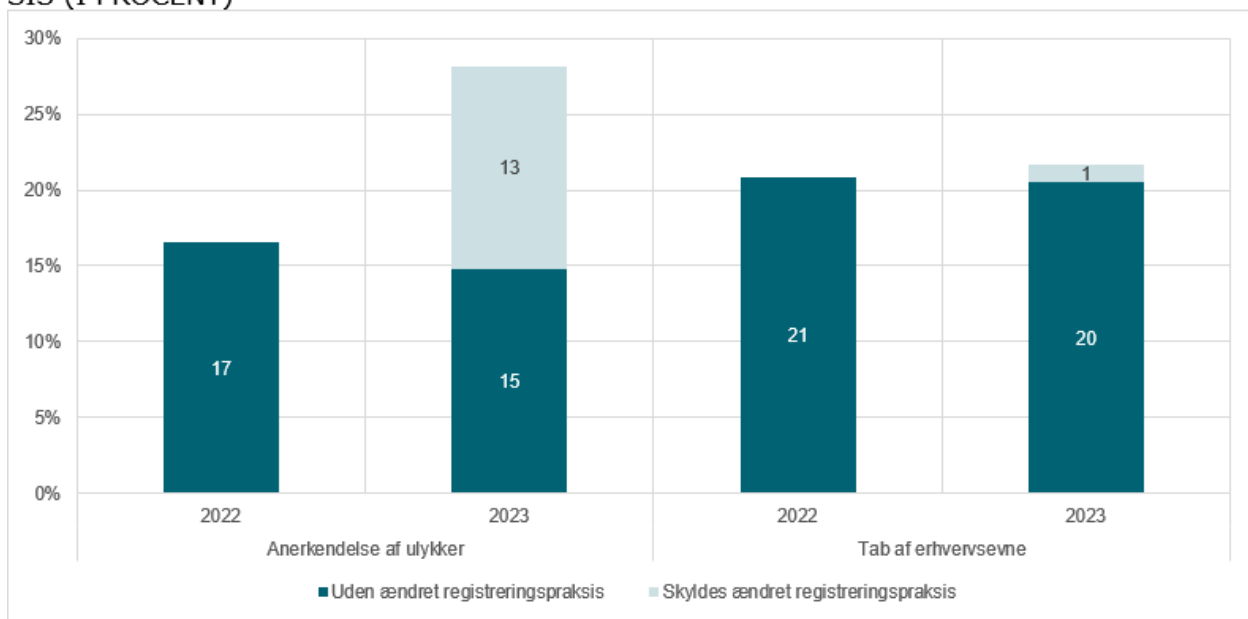
Den ændrede registreringspraksis har ligeledes en mindre betydning for sager om tab af erhvervsevne. Det drejer sig hovedsagligt om de sager, hvor vi er enige i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings fastsættelse af erhvervsevnetabsprocenten, men hvor vi enten vurderer, at erstatningen skal tilkendes fra et senere/tidligere tidspunkt, eller vi vurderer anderledes i forhold til, om erstatningen skal være tilkendt endeligt eller midlertidigt.

Den ændrede registreringspraksis betyder, at der i sager om tab af erhvervsevne er sket en mindre stigning på 1 procent i den samlede ændringsprocent sammenlignet med 2022, ligesom det påvirker den samlede ændrings-/omgørelsesprocent i stigende retning.

I kapitel 5 behandler vi tal om omgørelsesprocenten for sager om tab af erhvervsevne. Det fremgår af kapitlet, at vi i 2023 ændrer 22 procent af sagerne om tab af erhvervsevne. I 2022 ændrede vi 21 procent af sagerne om tab af erhvervsevne. Der er dermed sket en stigning for ændringer svarende til 1 procentpoint i forhold til 2022.

Stigningen på 1 procentpoint skyldes imidlertid den ændrede registreringspraksis. Ændringsprocenten for tab af erhvervsevne ville derfor reelt være uændret sammenlignet med 2022, såfremt der ikke havde været foretaget ændringer i vores registreringspraksis.

FIGUR 2.1 ANDEL AF ÆNDRINGSPROCENTEN, DER SKYLDES ÆNDRET REGISTRERINGSPRAKSIS (I PROCENT)

Note: Data vedrører kun realitetsbehandlede sager inden for de områder, som er berørte af den ændrede registreringspraksis pr. 1. januar 2023. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. I 2023 udgjorde afgørelser fra Færøerne og Grønland i alt 32 afgjorte sager. Ændringsprocenten er ændrede sager i forhold til realitetsbehandlede sager i alt. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

I 2023 har vi omgjort 30 procent af det samlede antal afgjorte sager på 9.030. I 2022 omgjorde vi 29 procent. Der er dermed sket en stigning for omgørelser svarende til 1 procentpoint i forhold til 2022 (fodnote: Procenttallene i figur 2.2. er afrundede, hvorfor der ikke er overensstemmelse mellem omgørelsesprocenten i figuren og de anførte procenter. Fodnote slut).

Det samlede antal omgørelser udgør 2.699 i 2023. Ud af disse blev 221 afgørelser registreret som en ændring som følge af den ændrede registreringspraksis.

Hvis de 221 afgørelser var registreret som stadfæstelse i henhold til den tidligere registreringspraksis, så vil den samlede omgørelsesprocent i stedet være 27.

Den samlede omgørelsesprocent ville derfor reelt være faldet 2 procentpoint sammenlignet med 2022, såfremt der ikke havde været foretaget ændringer i registreringspraksis.

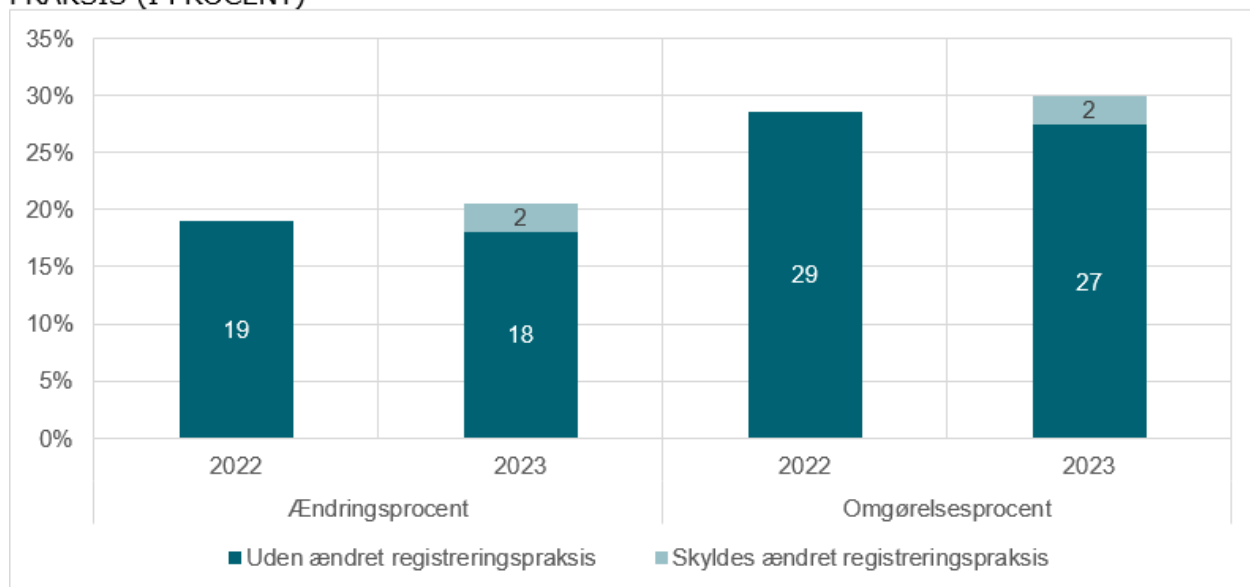
I 2023 har vi ændret 21 procent af det samlede antal afgjorte sager på 9.030. I 2022 ændrede vi 19 procent. Der er dermed sket en stigning for ændringer svarende til 2 procentpoint i forhold til 2022 (fodnote: Procenttallene i figur 2.2. er afrundede, hvorfor der ikke er overensstemmelse mellem ændringsprocenten i figuren og de anførte procenter. Fodnote slut).

Det samlede antal ændringer udgør 1.854 i 2023. Ud af disse blev 221 afgørelser registreret som en ændring som følge af den ændrede registreringspraksis.

Hvis de 221 afgørelser var registreret som stadfæstelse i henhold til den tidligere registreringspraksis, så vil den samlede ændringsprocent i stedet være 18.

Den samlede ændringsprocent ville derfor reelt være uændret sammenlignet med 2022, såfremt der ikke havde været foretaget ændringer i vores registreringspraksis.

FIGUR 2.2 ANDEL AF OMGØRELSESPROCENTEN, DER SKYLDES ÆNDRET REGISTRERINGS-PRAKSIS (I PROCENT)

Note: Omgørelsesprocenten er summen af alle sager, som Ankestyrelsen har ændret, hjemvist eller ophævet set i forhold til alle realitetsbehandlede sager. Ændringsprocenten er ændrede sager i forhold til realitetsbehandlet sager i alt. Sager, der er afvist (typisk fordi klagefristen ikke er overholdt), bortfaldet (typisk fordi klager trækker sin klage tilbage) og sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. I 2023 udgjorde afgørelser fra Færøerne og Grønland i alt 32 afgjorte sager. Udfaldsprocenten er andelen af sager med et givent sagsudfald ud af alle realitetsbehandlede sager. Procenttallene er afrundet, og summen svarer derfor ikke nødvendigvis til den samlede ændrings- og omgørelsesprocent. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

2.3 TAL OG TENDENSER PÅ UDVALGTE SAGSOMRÅDER

I dette afsnit sammenfatter vi de overordnede nøgletal i 2023 og fremtrædende tendenser, som Ankestyrelsen har set på de største sagsområder i forbindelse med sagsbehandlingen af de afgjorte sager i 2023.

Nøgletal i 2023

Indkomne sager

- Ankestyrelsen modtog 11.083 klager over sager afgjort af Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring.

- Ankestyrelsen modtog flest klagesager om varigt mén (35 procent), tab af erhvervsevne (22 procent), anerkendelse af ulykker (17 procent) og anerkendelse af erhvervssygdomme (15 procent).

Afgjorte sager

- Ankestyrelsen afgjorde 9.030 sager.
- 70 procent af de afgjorte sager er stadfæstet, og 30 procent er omgjort (ændring, hjemvisning eller ophævelse).
- Af de omgjorte sager er 21 procent ændret, 7 procent er hjemvist, og 2 procent er ophævet.
- Til sammenligning afgjorde Ankestyrelsen 9.885 sager i 2022. 71 procent af de afgjorte sager blev stadfæstet, 19 procent ændret, 7 procent hjemvist og 2 procent ophævet.
- Omgørelsesprocenten, dvs. den samlede andel af ændringer, hjemvisninger og ophævelser, ligger i intervallet 26-30 procent for de seneste tre år.
- Af de 9.030 afgjorte sager, der indgår i redegørelsen, er én sag modtaget i 2018, fem sager i 2019, 17 sager i 2020, 77 sager i 2021, 2.384 sager i 2022 og 6.546 sager i 2023.
- Hovedparten af de afgjorte sager i 2023 handler om varigt mén (32 procent), tab af erhvervsevne (23 procent), anerkendelse af ulykker (16 procent) og anerkendelse af erhvervssygdomme (16 procent).

2.3.1 Andelen af stadfæstelser

Stadfæstelsesprocenten er faldet fra 71 i 2022 til 70 i 2023. Det svarer til et fald på 1 procentpoint.

I 2021 var stadfæstelsesprocenten 74. Stadfæstelsesprocenten har således været faldende i den treårige periode, som redegørelsen for 2023 belyser. Siden 2021 er der sket et fald på 4 procentpoint.

Den faldende stadfæstelsesprocent skal dog ses i sammenhæng med den ændrede registreringspraksis. Ændringen har medført, at omgørelsesprocenten generelt er steget. Den samlede stadfæstelsesprocent ville reelt været steget sammenlignet med 2022, såfremt der ikke havde været foretaget ændringer i vores registreringspraksis (fodnote: Se kapitel 2.2. for en mere detaljeret beskrivelse af den nye registreringspraksis. *Fodnote slut*).

I sager om anerkendelse af erhvervssygdomme er stadfæstelsesprocenten steget fra 85 i 2022 til 88 i 2023. For sager om tab af erhvervsevne er stadfæstelsesprocenten faldet fra 69 i 2022 til 68 i 2023.

For sager om anerkendelse af ulykker er stadfæstelsesprocenten faldet fra 80 i 2022 til 67 i 2023.

Stadfæstelsesprocenten er for sager om varigt mén steget fra 60 i 2022 til 63 i 2023.

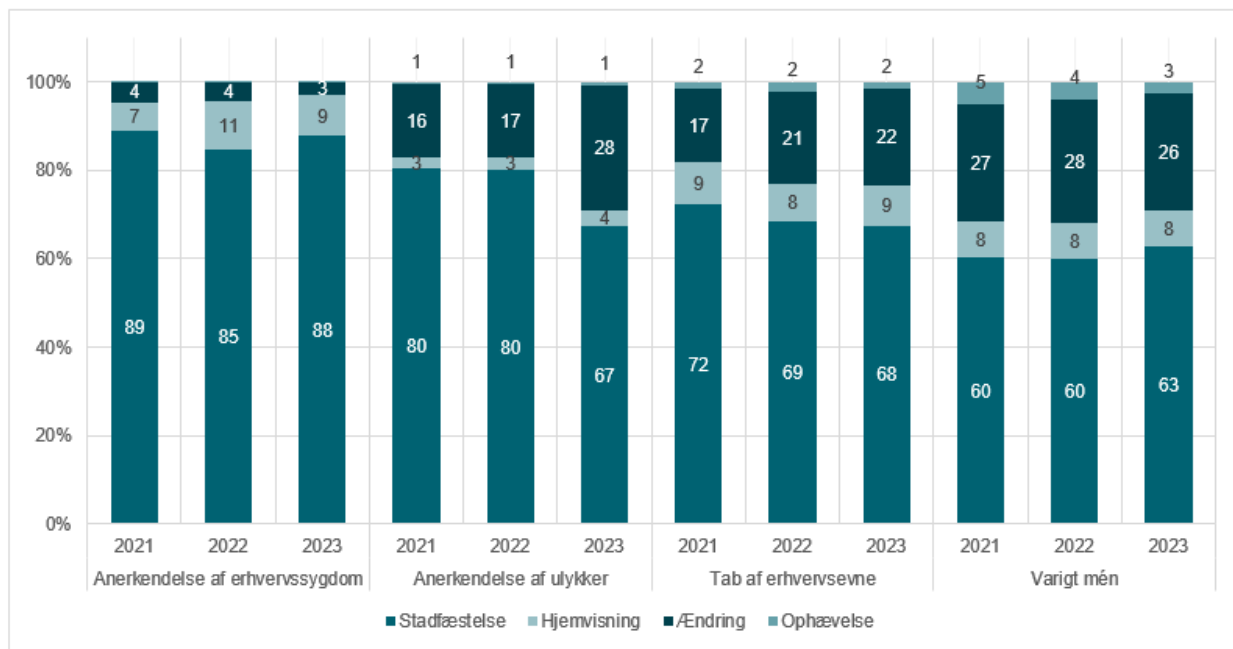
2.3.2 Omgørelsesprocenten

Den samlede omgørelsesprocent er steget fra 29 i 2022 til 30 i 2023, dvs. en stigning på 1 procentpoint. Omgørelsesprocenten er summen af alle sager, som Ankestyrelsen har ændret, hjemvist eller ophævet i 2023.

Generelt for perioden 2021 til 2023 er omgørelsesprocenten inden for de fire største sagsområder højest for afgørelser om varigt mén og lavest for anerkendelse af erhvervssygdomme.

Der er flest ændringer af afgørelser om anerkendelse af ulykker og færrest ændringer af afgørelser om anerkendelse af erhvervssygdomme. Der er flest hjemvisninger af afgørelser om tab af erhvervsevne og anerkendelse af erhvervssygdomme, hvorimod der er færrest for afgørelser om anerkendelse af ulykker. Andelen af ophævede afgørelser er størst for afgørelser om varigt mén.

FIGUR 2.3 ANKESTYRELSENS SAGSUDFALD FOR FIRE UDVALGTE SAGSOMRÅDER I 2021-2023

Note: Data vedrører kun realitetsbehandlede sager inden for de fire udvalgte sagsområder. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. I 2023 udgjorde afgørelser fra Færøerne og Grønland i alt 32 afgjorte sager. Udfaldsprocenten er andelen af sager med et givent sagsudfald ud af alle realitetsbehandlede sager på sagsområdet. Procenttallene er afrundet, og summen vil derfor ikke nødvendigvis udgøre 100 procent. Hvis der ikke fremgår procenttal for ophævelser, skyldes det, at procenten (efter almindelig afrunding) udgør mindre end 1 procent. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

Hyppigste årsager til ændringer og hjemvisninger

Samlet set er årsagen til ændringer af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser oftest en anden lægefaglig vurdering, en anden skønsmæssig vurdering eller forkert retsanvendelse.

De hyppigste årsager til ændringer i 2023 er uændrede i forhold til 2022.

For både afgørelser om anerkendelse af erhvervssygdomme, anerkendelse af ulykker og afgørelser om varigt mén er den hyppigste årsag til ændringer en anden lægefaglig vurdering. For alle tre sagsemner er den næsthypigste årsag til ændringer en anden skønsmæssig vurdering.

Ændringer af afgørelser om tab af erhvervsevne skyldes oftest en anden skønsmæssig vurdering.

På de fire største sagsområder er et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag den hyppigst forekommende årsag til hjemvisninger. Denne tendens er uændret i forhold til 2022.

Kapitel 4 og 5 indeholder nærmere statistik for årsager til ændringer og hjemvisninger.

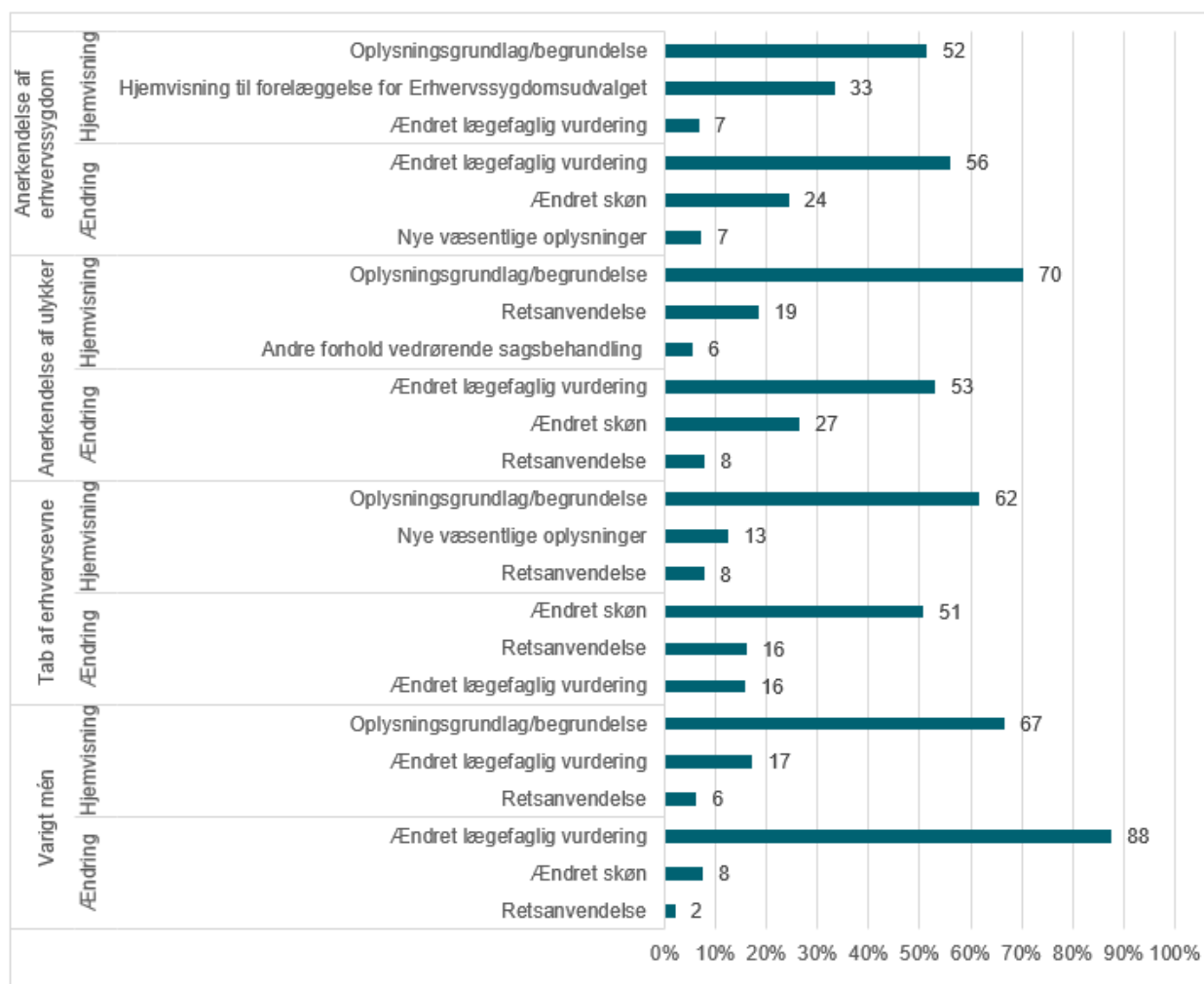
Hypigste årsager til ophævelser

Ankestyrelsen ophæver flest afgørelser om varigt mén og tab af erhvervsevne.

Den hyppigste årsag til, at en afgørelse om varigt mén eller tab af erhvervsevne bliver ophævet, er, at vi ændrer Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings anerkendelse af en ulykke eller en erhvervssygdom til et afslag på anerkendelse. Når der ikke er en anerkendt arbejdsskade, har den tilskadedekomne ikke ret til ydelser efter loven. Som konsekvens heraf ophæver vi afgørelsen om varigt mén og/eller tab af erhvervsevne. I så fald registrerer vi årsagen til ophævelsen som forkert retsanvendelse. De ophævede afgørelser er dermed ikke et udtryk for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings materielle behandling af sager om varigt mén og tab af erhvervsevne, men derimod nærmere deres behandling af sager om anerkendelse.

Figur 2.4 viser hovedårsagerne til ændringer og hjemvisninger for de fire største sagsområder i 2023. Figuren indeholder ikke årsager til ophævelser, men kapitel 4 og 5 vil i relevant omfang indeholde statistik herom.

FIGUR 2.4 HOVEDÅRSAGER TIL ÆNDRINGER OG HJEMVISNINGER FOR FIRE UDVALGTE SAGSOMRÅDER I 2023

Note: Figuren viser andelen af de tre mest anvendte årsagsemneord for henholdsvis ændrede og hjemviste klagesager inden for de fire største sagsområder. Figuren indeholder ikke årsager til ophævelser. Ankestyrelsen registrerer kun én årsagsbegrundelse på hvert sagsområde. Data vedrører realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

2.3.3 Fremtrædende tendenser i sagsbehandlingen 2023

På tre ud af de fire største sagsområder (anerkendelse af ulykker, anerkendelse af erhvervssygdomme og varigt mén) er hovedårsagen til ændringer en anden lægefaglig vurdering. De udvalgte eksempler med denne tendens viser blandt andet:

- For sager om anerkendelse af ulykker kan en anden lægefaglig vurdering af den medicinske årsagssammenhæng være afgørende for resultatet.
- For sager om anerkendelse af erhvervssygdomme kan en anden lægefaglig vurdering af diagnosen og/eller den erhvervsmæssige belastning være afgørende for resultatet.

- For sager om varigt mén kan en anden lægefaglig vurdering af, hvorvidt forudbestående eller konkurrerende sygdomme har indvirkning på et påvist varigt mén, være afgørende for sagens resultat, herunder også en anden vurdering af størrelsen på et eventuelt fradrag.
- Sagerne viser, at selvom den afgørende årsag til ændringen er en anden lægefaglig vurdering, er der også ofte et element af juridisk skøn i den samlede vurdering.

For sager om tab af erhvervsevne er den hyppigste årsag til ændringer en anden skønsmæssig vurdering. De udvalgte eksempler belyser denne tendens.

Et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag er hovedårsagen til, at sager hjemvises. Den udvalgte sag med denne tendens viser blandt andet:

- Når sager om anerkendelse af erhvervssygdomme er utilstrækkeligt oplyst, er det typisk, fordi der mangler lægelige oplysninger eller oplysninger om den erhvervsmæssige belastning.
- Vi indhenter ikke de manglende oplysninger, hvis vi vurderer, at de kan være af en sådan karakter, at det grundlag, der lå til grund for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse, ændrer sig væsentligt.

Vi stadfæster fortsat ofte afgørelser med Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelse. Samlet stadfæster vi 42 procent af alle stadfæstede sager i 2023 med Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelse (fodnote: Se tabel A.7 i bilag 4 for en mere detaljeret oversigt over, hvordan stadfæstelser med Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelse fordeler sig på de enkelte sagsområder. Fodnote slut).

Det er dermed en fremtrædende tendens, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring laver korrekte vurderinger med fyldestgørende begrundelser og henviser til rette lovgrundlag.

Kapitel 3: Nøgletal om indkomne og afgjorte sager

Dette kapitel indeholder nøgletal for de sager, som Ankestyrelsen har modtaget fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i 2023. Kapitlet indeholder også nøgletal for sager, som vi har afgjort i 2023.

Vi gennemgår, hvordan de indkomne sager fordeler sig på sagsområder, og hvordan de afgjorte realitetsbehandlede sager fordeler sig i forhold til udfald.

Derudover indeholder kapitlet en opgørelse over årsager til ændringer, hjemvisninger og ophævelser i 2023.

3.1 INDKOMNE SAGER

I 2023 modtog Ankestyrelsen 11.083 klagesager fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Til sammenligning modtog vi 7.915 klagesager i 2022 og 11.900 klagesager i 2021 (fodnote: Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode. *Fodnote slut*).

I 2023 modtog vi dermed omkring 40 procent flere sager sammenlignet med 2022. Antallet af indkomne sager i 2023 er dog næsten på samme niveau som i 2021.

Den markante nedgang i antallet af indkomne sager i 2022 skal ses i lyset af, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i 2022 implementerede et nyt sagsbehandlingssystem, der gav et midlertidigt fald i antallet af oversendte sager til Ankestyrelsen.

Hovedparten af de indkomne sager vedrører:

- Varigt mén (35 procent)
- Tab af erhvervsevne (22 procent)
- Anerkendelse af ulykker (17 procent)
- Anerkendelse af erhvervs sygdomme (15 procent)

TABEL 3.1 INDKOMNE SAGER FORDELT PÅ SAGSOMRÅDER 2023

	Antal	Procent
Anerkendelse af erhvervssygdom	1.709	15
Anerkendelse af erhvervssygdom, Særlov, Veteran	31	0
Anerkendelse af erhvervssygdom, Veteran (§ 7)	32	0
Anerkendelse af ulykker	1.858	17
Anmeldelsesfrist	159	1
Arbejdsgivers sikringspligt	20	0
Den sikrede personkreds	151	1
Forsørgertabserstatning m.v.	16	0
Genoptagelse, Anerkendelse (§ 41)	115	1
Genoptagelse, Ydelser (§ 42)	195	2
Hjælpe midler	33	0
Sygebehandling	153	1
Tab af erhvervsevne	2.449	22
Tilbagebetaling	99	1
Varigt mén	3.878	35
Årsløn	185	2
I alt	11.083	100

Note: Indkomne sager vedrører alle klagesager, der er indkommet til Ankestyrelsen i 2023, uanset om de efterfølgende er realitetsbehandlet eller ej. Procenttallene er afrundet, og summen vil derfor ikke nødvendigvis være 100 procent. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

3.2 AFGJORTE SAGER

Ankestyrelsen afgjorde 9.030 klagesager fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i 2023.

Hovedparten af de afgjorte sager vedrører:

- Varigt mén (32 procent)
- Tab af erhvervsevne (23 procent)
- Anerkendelse af ulykker (16 procent)
- Anerkendelse af erhvervssygdomme (16 procent)

TABEL 3.2 AFGJORTE SAGER FORDELT PÅ SAGSOMRÅDER 2023

	Antal	Procent
Anerkendelse af erhvervssygdom	1.428	16
Anerkendelse af erhvervssygdom, Særlov, Veteran	40	0
Anerkendelse af erhvervssygdom, Veteran (§ 7)	45	0
Anerkendelse af ulykker	1.471	16
Anmeldelsesfrist	168	2
Arbejdsgivers sikringspligt	23	0
Den sikrede personkreds	146	2
Forsørgertabserstatning m.v.	12	0
Genoptagelse, Anerkendelse (§ 41)	117	1
Genoptagelse, Ydelser (§ 42)	178	2
Hjælpe midler	13	0
Sygebehandling	145	2
Tab af erhvervsevne	2.093	23
Tilbagebetaling	92	1
Varigt mén	2.871	32
Årsløn	188	2
I alt	9.030	100

Note: Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. I 2023 udgjorde afgørelser fra Færøerne og Grønland i alt 32 afgjorte sager. Procenttallene er afrundet, og summen vil derfor ikke nødvendigvis udgøre 100 procent. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

3.2.1 Udfaldet af afgjorte sager

Tabel 3.3 viser udfaldet af de 9.030 afgjorte sager i 2023. Tabellen viser:

- 70 procent af sagerne er stadfæstet
- 21 procent af sagerne er ændret
- 7 procent af sagerne er hjemvist
- 2 procent af sagerne er ophævet

På de fire største sagsområder er omgørelsesprocenten:

- 37 procent for varigt mén
- 33 procent for ulykker
- 32 procent for tab af erhvervsevne
- 12 procent for erhvervssygdomme

På de øvrige sagsområder er omgørelsesprocenten højest for sager om årsløn. Sagsområdet udgør kun omkring 2 procent af alle afgjorte sager. Redegørelsen vil derfor ikke fokusere nærmere på årsager til omgørelse på området.

TABEL 3.3 UDFALDET AF AFGJORTE SAGER FORDELT PÅ SAGSOMRÅDER

	Stadfæstelse	Ændring	Hjemvisning	Ophævelse	Omgørelsesprocent
Anerkendelse af erhvervssygdom	88	3	9	0	12
Anerkendelse af erhvervssygdom, Særlov, Veteran	88	0	10	3	13
Anerkendelse af erhvervssygdom, Veteran (§ 7)	80	4	16	0	20
Anerkendelse af ulykker	67	28	4	1	33
Anmeldelsesfrist	79	15	6	1	21
Arbejdsgivers sikringspligt	74	13	13	0	26
Den sikrede personkreds	73	20	7	1	27
Forsørgertabserstatning m.v.	83	17	0	0	17
Genoptagelse, Anerkendelse (§ 41)	85	12	0	3	15
Genoptagelse, Ydelser (§ 42)	79	15	3	3	21
Hjælpe midler	100	0	0	0	0
Sygebehandling	72	17	6	4	28
Tab af erhvervsevne	68	22	9	2	32
Tilbagebetaling	77	17	2	3	23
Varigt mén	63	26	8	3	37
Årsløn	56	27	6	11	44
I alt	70	21	7	2	30

Note: Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. I 2023 udgjorde afgørelser fra Færøerne og Grønland i alt 32 afgjorte sager. Udfaldsprocenten er andelen af sager med et givent sagsudfald ud af alle realitetsbehandlede sager på sagsområdet. Omgørelsesprocenten er summen af alle sager, som Ankestyrelsen har ændret, hjemvist eller ophævet set i forhold til alle realitetsbehandlede sager. Procenttallene er afrundet efter almindelige afrundingsprincipper. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingsystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingsystem

3.3 ÅRSAGER TIL OMGØRELSE

Omgørelsesprocenten er steget med 1 procentpoint fra 2022 til 2023. I 2022 var omgørelsesprocenten 29 (fodnote: Se kapitel 2.2. for en mere detaljeret beskrivelse af den nye registreringspraksis. *Fodnote slut*). Omgørelsesprocenten er i 2023 på 30 og fordeler sig på følgende måde:

- Ændringer udgør 70 procent af alle omgørelser

- Hjemvisninger udgør 23 procent af alle omgørelser
- Ophævelser udgør 7 procent af alle omgørelser

I 2023 er en anden lægefaglig vurdering den hyppigste årsag til ændringer (54 procent). Den hyppigste årsag til hjemvisninger er et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag (61 procent). For ophævelser er det en forkert retsanvendelse (89 procent).

TABEL 3.4 ÅRSAG TIL ÆNDRINGER, HJEMVISNINGER OG OPHÆVELSER

	Ændring		Hjemvisning		Ophævelse		I alt	
	Antal	Pct.	Antal	Pct.	Antal	Pct.	Antal	Pct.
Andre forhold vedrørende sagsbehandling	8	0	34	5	18	11	60	2
Hjemvisning til forelæggelse for Erhvervsstyrelsens udvalg	0	0	46	7	0	0	46	2
Nye væsentlige oplysninger	87	5	41	6	0	0	128	5
Oplysningsgrundlag	92	5	411	61	0	0	503	19
Partens klagebemærkninger	10	1	5	1	0	0	15	1
Retsanvendelse	167	9	56	8	151	89	374	14
Ændret lægefaglig vurdering	1.007	54	73	11	0	0	1.080	40
Ændret skøn	483	26	11	2	0	0	494	18
I alt	1.854	100	677	100	169	100	2.700	100

Note: Ankestyrelsen registrerer kun ét årsagsemneord på hvert sagsnummer. Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Procenttallene er afrundet, og summen vil derfor ikke nødvendigvis udgøre 100 procent. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

3.3.1 Årsager til ændringer

Tabel 3.4 viser, at 1.007 afgørelser er ændret på grund af en anden lægefaglig vurdering. Det svarer til 54 procent af det samlede antal ændrede afgørelser (fodnote: Se tabel A.2 i bilag 4 for en mere detaljeret oversigt over, hvordan ændringer på grund af en anden lægefaglig vurdering fordeler sig på de enkelte sagsområder. Fodnote slut).

Tabellen viser også, at 483 afgørelser er ændret på grund af en anden skønsmæssig vurdering. Det svarer til 26 procent af det samlede antal ændrede afgørelser (fodnote: Se tabel A.3 i bilag 4 for en mere detaljeret oversigt over, hvordan ændringer på grund af en anden skønsmæssig vurdering fordeler sig på de enkelte sagsområder. Fodnote slut). 167 sager er ændret som følge af retsanvendelsen. Det svarer til 9 procent af det samlede antal ændrede afgørelser (fodnote: Se tabel A.4 i bilag 4 for en mere detaljeret oversigt over, hvordan ændringer på grund af retsanvendelsen fordeler sig på de enkelte sagsområder. Fodnote slut).

3.3.1 Årsager til hjemvisninger

Der er i 2023 antalsmæssigt hjemvist flest afgørelser om varigt mén og tab af erhvervsevne. De to sagsområder udgør tilsammen næsten to tredjedele af det samlede antal hjemviste afgørelser (fodnote: Se tabel A.1 i bilag 4 for udfaldet af afgjorte sager i 2023 i antal fordelt på alle sagsområder. Fodnote slut).

Tabel 3.4 viser, at 411 sager er hjemvist, fordi oplysningsgrundlaget i sagerne ikke har været tilstrækkeligt til, at Ankestyrelsen har kunnet træffe afgørelse. Det svarer til 61 procent af det samlede antal hjemviste sager (fodnote: Se tabel A.5 i bilag 4 for en mere detaljeret oversigt over, hvordan hjemvisninger på grund af oplysningsgrundlaget fordeler sig på de enkelte sagsområder. Fodnote slut).

3.3.2 Årsager til ophævelser

Der er i 2023 ophævet flest afgørelser om varigt mén. Sagsområdet udgør næsten halvdelen af det samlede antal ophævede afgørelser (fodnote: Se tabel A.1 i bilag 4 for udfaldet af afgjorte sager i 2023 i antal fordelt på alle sagsområder. Fodnote slut).

Tabel 3.4 viser, at 151 afgørelser er ophævet på grund af retsanvendelsen. Det svarer til omkring 90 procent af det samlede antal ophævede afgørelser (fodnote: Se tabel A.6 i bilag 4 for en mere detaljeret oversigt over, hvordan ophævelser på grund af retsanvendelsen fordeler sig på de enkelte sagsområder. Fodnote slut).

Kapitel 4: Afgørelser om anerkendelse af en arbejdsskade

Dette kapitel handler om de primære årsager til, at Ankestyrelsen omgør afgørelser om anerkendelse af ulykker og anerkendelse af erhvervssygdomme. Vi ser i den forbindelse på udviklingen i de talmæssige tendenser siden 2021. Desuden handler kapitlet om tendenser, som vi har set i sagsbehandlingen i 2023.

Der er udvalgt eksempler på afgørelser, som illustrerer hyppige årsager til, at vi ændrer eller hjemviser sager om anerkendelse af ulykker og anerkendelse af erhvervssygdomme.

I [bilag 5](#) fremgår et overblik over eksemplerne.

4.1 ULYKKER

Ulykker med en skadesdato fra og med 1. januar 2020 er defineret i arbejdsskadesikringslovens § 6 på denne måde (fodnote: Se henvisning til lovbekendtgørelsen i bilag 1. *Fodnote slut*):

Lovboks

§ 6. Ved en ulykke forstås efter denne lov en personskade forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage.

Stk. 2. Personskaden, jf. stk. 1, kan være fysisk eller psykisk og kan være varig eller forbigående. Det er ikke et krav, at personskaden medfører behov for behandling, eller at personskaden er blevet behandlet. Lovboks slut.

Kravene for at anerkende en ulykke som en arbejdsskade er dermed, at:

- der er en personskade
- der er sket en hændelse eller påvirkning inden for fem dage
- der er årsagssammenhæng mellem hændelsen eller påvirkningen og personskaden

Kravet om personskade er opfyldt, når der er dokumenteret fysiske eller psykiske gener af enten forbigående eller varig karakter. Det er ikke et krav, at personskaden medfører behov for behandling, eller at der er modtaget relevant behandling (*fodnote: For ulykker med skadesdato fra den 1. januar 2004 og frem til og med den 31. december 2019 er der kun tale om en personskade, når der er dokumenteret vedvarende gener, eller hvis der er dokumenteret forbigående gener, som er gået over ved relevant og helbredende behandling. Ordlyden af dagældende § 6 (skader indtrådt fra og med 1. januar 2004 til og med 31. december 2019) fremgår af bilag 1. *Fodnote slut*).*

4.1.1 Omgørelsesprocenten for sager om ulykker

Ankestyrelsen omgør 33 procent af sagerne om anerkendelse af ulykker i 2023. Til sammenligning var omgørelsesprocenten 21 i 2022 og 20 i 2021.

Omgørelserne i 2023 er fordelt på tre sagsudfald (2022 / 2021 i parentes):

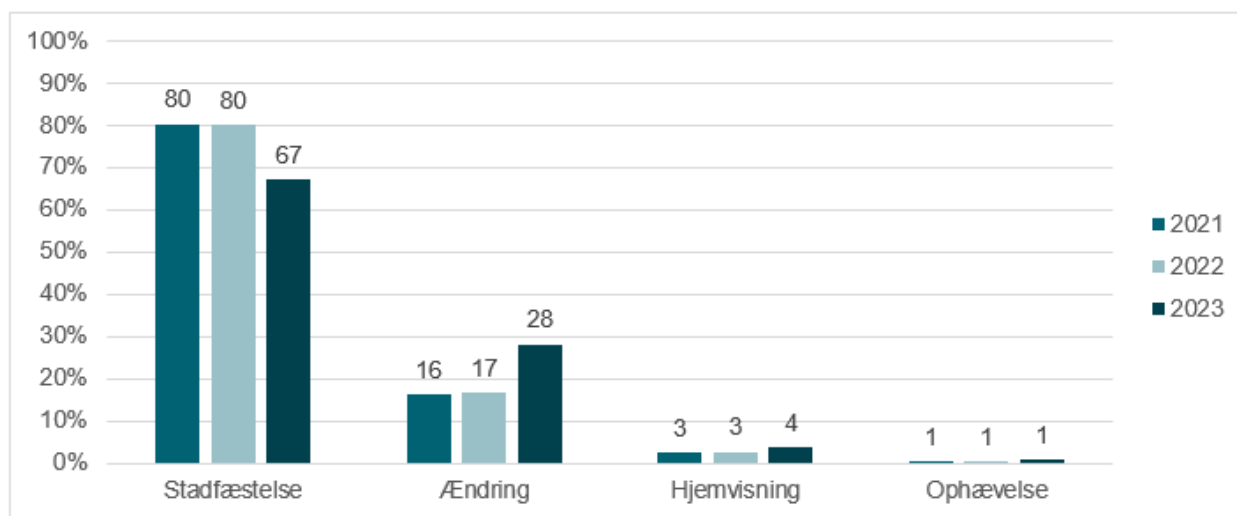
- 28 procent af det samlede antal afgjorte sager om anerkendelse af ulykker er ændret

(17 procent / 16 procent)

- 4 procent er hjemvist (3 procent / 3 procent)
- 1 procent er ophævet (1 procent / 1 procent)

Der er således sket en stigning i antallet af ændringer i sager om anerkendelse af ulykker svarende til 11 procentpoint i forhold til 2022. 13 procentpoint af den samlede ændringsprocent på 28 skyldes imidlertid den ændrede registreringspraksis, hvorfor ændringsprocenten reelt er faldet 2 procentpoint sammenlignet med 2022 (fodnote: Se kapitel 2.2. for en mere detaljeret beskrivelse af den nye registreringspraksis. Fodnote slut).

FIGUR 4.1 SAGSUDFALD FOR ULYKKER I 2021-2023 (PROCENT)

Note: Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Procenttallene er afrundet, og summen vil derfor ikke nødvendigvis udgøre 100 procent. Hvis der ikke fremgår procenttal for ophævelser, skyldes det, at procenten (efter almindelig afrunding) udgør mindre end 1 procent. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

Figur 4.2 viser, at 48 procent af alle ændrede afgørelser om ulykker er anerkendelser med ændret indhold. Dette svarer til 197 sager og udgør 13 procentpoint af den samlede ændringsprocent for afgørelser om anerkendelse af ulykker på 28.

Anerkendelse med ændret indhold betyder, at vi er enige med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i at anerkende en arbejdsskade, men uenige i indholdet eller omfanget af den anerkendte personskade. Disse sager blev før 1. januar 2023 registreret som stadfæstelser.

FIGUR 4.2 ANDEL AF ÆNDEDE SAGER OM ULYKKER, HVOR DER SKER ANERKENDELSE MED ÆNDRING I INDHOLD 2023

Note: Data vedrører kun realitetsbehandlet sager, som Ankestyrelsen har registreret med sagsudfaldet ændring. Figuren viser, at Ankestyrelsen i 48 procent af alle ændrede afgørelser om anerkendelse af ulykker har registreret sagen som en anerkendelse med et ændret indhold, men de resterende 52 procent udgør øvrige ændringer i sager om anerkendelse af ulykker. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

Ændrede afgørelser om ulykker

De 28 procent, som er ændringer, fordeler sig på følgende måde:

- 13 procent af det samlede antal afgjorte sager om anerkendelse af ulykker er anerkendelser med et ændret indhold (fodnote: Disse sager blev før 1. januar 2023 registreret som en stadfæstelse med et ændret indhold og udgør således stigningen i ændringsprocenten for sager om anerkendelse af ulykker. Se nærmere herom i kapitel 2.2. *Fodnote slut*)
- 10 procent er ændret fra anerkendelse til afslag
- 5 procent er ændret fra afslag til anerkendelse

TABEL 4.1 SAGSUDFALD OG MATERIEL AFGØRELSE FOR SAGER OM ULYKKER 2023

	AES materiel afgørelse	AST materiel afgørelse	Antal	Pct.
Stadfæstelse	Afslag på anerkendelse	Afslag på anerkendelse	414	28
	Anerkendelse	Anerkendelse	576	39
	I alt		990	67
Ændring	Afslag på anerkendelse	Anerkendelse	77	5
	Anerkendelse	Afslag på anerkendelse	140	10
		Anerkendelse med ændret indhold	197	13
	I alt		414	28
Hjemvisning			54	4
Ophævelse			13	1
I alt			1.471	100

Note: Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

Årsagerne til ændringer af afgørelser om anerkendelse af ulykker i 2023 fordeler sig på følgende måde (2022 i parentes):

- 53 procent skyldes en anden lægefaglig vurdering (39 procent)
- 27 procent skyldes en anden skønsmæssig vurdering (37 procent)
- 8 procent skyldes retsanvendelsen (12 procent)
- De resterende 12 procent af sagerne fordeler sig mellem oplysningsgrundlaget og nye væsentlige oplysninger (12 procent)

De forholdsvis store udsving i procenterne skal dog ses i sammenhæng med det relativt beskedne antal ændringer, hvorved få sager kan ændre procenterne markant.

TABEL 4.2 ÅRSAG TIL ÆNDRINGER FOR SAGER OM ULYKKER

	Antal	Procent
Andre forhold vedrørende sagsbehandling	2	0
Nye væsentlige oplysninger	19	5
Oplysningsgrundlag	29	7
Partens klagebemærkninger	1	0
Retsanvendelse	33	8
Ændret lægefaglig vurdering	220	53
Ændret skøn	110	27
I alt	414	100

Note: Ankestyrelsen registrerer kun én årsagsbegrundelse på hvert sagsemne. Afgjorte sager vedrører realitetsbehandlet sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

Hjemviste afgørelser om ulykker

Hovedparten af de hjemviste sager om anerkendelse af ulykker skyldes et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag.

TABEL 4.3 ÅRSAG TIL HJEMVISNINGER FOR SAGER OM ULYKKER

	Antal	Procent
Andre forhold vedrørende sagsbehandling	3	6
Nye væsentlige oplysninger	1	2
Oplysningsgrundlag	38	70
Retsanvendelse	10	19
Ændret lægefaglig vurdering	2	4
I alt	54	100

Note: Ankestyrelsen registrerer kun én årsagsbegrundelse på hvert sagsemne. Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Procenttallene er afrundet, og summen vil derfor ikke nødvendigvis udgøre 100 procent. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

I 2023 hjemviser Ankestyrelsen 70 procent af sagerne grundet et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag (67 procent i 2022). Den hyppigste årsag til hjemvisning er således den samme som i 2022.

I de fleste tilfælde skyldes en hjemvisning som følge af et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag,

at der mangler lægelige oplysninger om for eksempel forudbestående sygdom/skader eller oplysninger fra den tilskadekomne og/eller arbejdsgiver om hændelsen.

Vi har ikke udvalgt eksempler på hjemviste afgørelser om anerkendelse af ulykker. Det skyldes, at der ikke er sket en nævneværdig udvikling i årsagerne til, at Ankestyrelsen hjemviser afgørelser om anerkendelse af ulykker.

Ophævede afgørelser

I 2023 udgør andelen af ophævede afgørelser 1 procent af alle afgjorte sager om anerkendelse af ulykker (fodnote: En påklaget afgørelse om anerkendelse af en ulykke bliver ophævet, hvis eksempelvis en tilskadekomnen ikke er omfattet af lovens personkreds og/eller opfylder betingelserne for dispensation af for sent anmeldelse. Fodnote slut).

Henset til det beskedne omfang går vi ikke nærmere ind i årsagerne hertil.

Stadfæstede afgørelser om anerkendelse af ulykker

Ankestyrelsen stadfæster i 2023 67 procent af afgørelserne i sager om anerkendelse af ulykker. Blandt disse stadfæstelser henviser vi i 34 procent af tilfældene til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelse (fodnote: Se tabel A.7 i bilag 4 for en mere detaljeret oversigt over, hvordan stadfæstelser med henvisning til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelse fordeler sig på de enkelte sagsområdet. Fodnote slut).

Ud af alle afgjorte sager om anerkendelse af ulykker er 28 procent stadfæstelser af afslag på anerkendelse af ulykker, mens 39 procent er stadfæstelser af anerkendelse af ulykker.

Til sammenligning var 26 procent af alle afgjorte sager en stadfæstelse af afslag på anerkendelse af ulykker i 2022, mens 44 procent var en stadfæstelse af anerkendelse af ulykker.

Ud af alle afgørelser om stadfæstelse af anerkendelse af ulykker i 2022 kom vi i 88 procent af sagerne frem til det samme resultat som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. I 13 procent af sagerne ændrede vi indholdet af anerkendelsen (fodnote: Procenttallene er afrundede og udgør derfor ikke nødvendigvis 100 procent. Fodnote slut). Denne type afgørelser bliver efter den nye registreringspraksis pr. 1. januar 2023 registreret som ændringer (fodnote: Se kapitel 2.2 for en mere detaljeret beskrivelse af den nye registreringspraksis. Fodnote slut).

Andelen af sager om anerkendelse af ulykker, der er registreret som en anerkendelse med ændret indhold, udgør fortsat 13 procentpoint i 2023. Der ses således ikke en udvikling i andelen fra 2022 til 2023. Forskellen er derfor alene begrundet i, hvordan vi registrerer sagsudfaldet.

4.1.2 Tendenser for sager om ulykker

Ankestyrelsen har udvalgt en række tendenser fra sager om anerkendelse af ulykker i 2023.

De udvalgte sager har alle en skadesdato fra og med 1. januar 2020 og er derfor afgjort efter det nye ulykkesbegreb. Det afspejler, at størstedelen af alle afgjorte sager om anerkendelse af ulykker i 2023 er afgjort efter det nye ulykkesbegreb, og fordi Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremadrettet primært behandler sager om anerkendelse af ulykker efter de nye regler (fodnote: For ulykker med skadesdato fra den 1. januar 2004 og frem til og med den 31. december 2019 er der kun tale om en personskaade, når der er dokumenteret vedvarende

gener, eller hvis der er dokumenteret forbigående gener, som er gået over ved relevant og helbredende behandling. Ordlyden af dagældende § 6 (skader indtrådt fra og med 1. januar 2004 til og med 31. december 2019) fremgår af bilag 1. Fodnote slut).

Ændring grundet anden lægefaglig vurdering

Når vi ændrer en afgørelse på grund af en anden lægefaglig vurdering, kan det blandt andet skyldes en anden vurdering af:

- Belastningens/påvirkningens karakter
- Den medicinske årsagssammenhæng
- Skadens art og omfang
- Betydningen af forudbestående eller konkurrerende sygdom/skade

Selvom det afgørende for udfaldet er en anden lægefaglig vurdering, ligger der også ofte et element af en anden skønsmæssig (juridisk) vurdering til grund for ændringen.

Sag nr. 1 er et eksempel på den tendens, at Ankestyrelsen oftest ændrer en afgørelse om anerkendelse af en ulykke grundet en anden lægefaglig vurdering. Sagen er også et eksempel på, at en anden lægefaglig vurdering af belastningens karakter ofte medfører, at en afgørelse om anerkendelse af en ulykke bliver ændret.

ÆNDRING – ANERKENDELSE – RELEVANT BELASTNING

Sag nr. 1 drejer sig om en tilskadekomne, som træder ned fra en varevogn med en pakke på 12 kilo i hænderne. Idet den tilskadekomne sætter sin højre fod i jorden, laver den tilskadekomne et vrid, der giver et smæld fra venstre ben op i lænderyggen.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse:

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring giver afslag på anerkendelse af gener i lænd og ben som en arbejdsskade.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at hændelsen har medført en mindre belastning af lænderyggen, som ikke kan overvinde kroppens naturlige styrke. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring lægger vægt på, at der er tale om et løft på 10-12 kilo, imens den tilskadekomne træder ned fra en varevogn.

Ankestyrelsens afgørelse:

Ankestyrelsen anerkender smerter i lænderyggen som en arbejdsskade og giver afslag på anerkendelse af diskusprolaps. Vi lægger vægt på, at den tilskadekomne dagen efter hændelsen henvender sig til læge med rygsmarter. Vi vurderer, at hændelsen har medført en belastning af lænderyggen i et omfang, der er relevant i forhold til at medføre smerter. Det indgår særligt i vores vurdering, at den tilskadekomne får et vrid i lænderyggen samtidig med, at den tilskadekomne holder fast i et emne og derfor ikke har haft mulighed for at balancere med armene.

Vi vurderer også, at hændelsen ikke har medført en tilstrækkelig belastning af lænderyggen til at medføre en diskusprolaps, idet der er tale om et mindre vrid.

Afgørende for resultatet:

Det afgørende for sagens resultat er, at vi vurderer hændelsens belastning i forhold til den beskadigede legemsdel væsentligt anderledes end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Ændring grundet anden skønsmæssig vurdering

Den næst-hyppigste årsag til, at Ankestyrelsen ændrer en afgørelse om anerkendelse af en ulykke, er en anden skønsmæssig vurdering.

Der kan være flere årsager til, at vi ændrer Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse som følge af en anden skønsmæssig vurdering. En af årsagerne kan være kravet til dokumentationen.

Selvom kravene til en personskade er blevet lempet efter 1. januar 2020, hvor ulykkesbegrebet blev ændret, skal der stadig være godtgjort en hændelse eller påvirkning i forbindelse med arbejdet og årsagssammenhæng til den påviste personskade.

Principperne fra Ankestyrelsens principmeddelelse 47-18 om kravet til dokumentation gælder derfor i samme omfang som tidligere.

Sag nr. 2 er et eksempel på, at anden skønsmæssig vurdering af dokumentationskravet medfører et ændret resultat.

ÆNDRING – AFSLAG – DOKUMENTATIONSKRAVET

Sag nr. 2 drejer sig om en tilskadekomne, der arbejdede som lastbilchauffør. Den tilskadekomne trådte ud af lastbilen og mistede balancen. Den tilskadekomne greb efter gribestangen på lastbilen for ikke at falde og fik derved et vrid i venstre håndled.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse:

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anerkender smerter i venstre håndled som en arbejdsskade. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring lægger vægt på, at den tilskadekomne opsøger læge i tidsmæssig sammenhæng med hændelsen, samt at den tilskadekomne ved hændelsen er udsat for relevant belastning af venstre håndled.

Ankestyrelsens afgørelse:

Ankestyrelsen giver afslag på anerkendelse af smerter i venstre håndled som en arbejdsskade. Vi vurderer, at der ikke er godtgjort årsagssammenhæng mellem hændelsen og personskaden. Vi lægger vægt på, at den tilskadekomne først søger læge omkring en måned efter hændelsen.

Vi lægger også vægt på, at der først fire måneder efter hændelsen er angivet, at smerterne er opstået som følge af en hændelse på arbejdet, og at den tilskadekomne først blev sygemeldt omkring tre måneder efter hændelsen. Derudover fik den tilskadekomnes arbejdsgiver først kendskab til hændelsen omkring to måneder efter skadesdatoen.

Afgørende for resultatet:

Det afgørende er, at vi vægter de elementer, som indgår i den samlede bevisbedømmelse af, om der er godtgjort årsagssammenhæng mellem personskaden og den anmeldte hændelse, væsentlig anderledes end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Ændring grundet anerkendelse af personskade i større eller mindre omfang

Tidligere har Ankestyrelsen registeret afgørelser, hvor vi er enige i, at der skal ske anerkendelse af en personskade, men har ændret indholdet eller omfanget af anerkendelsen, som en stadfæstelse med ændret indhold.

I 2023 og fremadrettet registreres disse sager som en ændring (fodnote: Se kapitel 2.2. for en mere detaljeret beskrivelse af den nye registreringspraksis. *Fodnote slut*). Vi har udvalgt en sag, der belyser, hvornår dette kan være tilfældet.

Sag nr. 3 er et eksempel på, at vi ændrer indholdet af anerkendelsen og anerkender en personskade i større omfang end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

ÆNDRING – ANERKENDELSE MED ÆNDRET INDHOLD – OMFANGET AF ANERKENDELSEN

Sag nr. 3 drejer sig om en landbrugsmedarbejder, som var i færd med at vaske en stald. Den tilskadekomne fik viklet en højtryksslange omkring sit venstre ben – uden at opdage det – og gik herefter baglæns. Den tilskadekomne faldt bagover og fik et vrid i venstre knæ og ankel.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse:

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anerkender smerter i venstre ankel som en arbejdsskade. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring lægger vægt på, at den tilskadekomne var ved læge samme dag som hændelsen, hvor den tilskadekomne klagede over smerter i venstre ankel. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at der er tidsmæssig sammenhæng mellem hændelsen og skaden, fordi den tilskadekomne samme dag, som skaden indtrådte, blev tilset af lægen, hvor den tilskadekomne oplyste om sine smerter. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring lægger også vægt på, at den tilskadekomne blev sygemeldt lige efter hændelsen. Endeligt lægger Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vægt på, at der var tale om en relevant belastning af den tilskadekomnes venstre ankel. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer derfor, at der er medicinsk årsagssammenhæng mellem hændelsen og den tilskadekomnes smerter i venstre ankel. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring tager ikke stilling til smerter i venstre knæ.

Ankestyrelsens afgørelse:

Ankestyrelsen anerkender både smerter i venstre ankel og venstre knæ som en arbejdsskade. Vi lægger vægt på, at den tilskadekomne henvendte sig på skadestuen samme dag, som hændelsen skete. Der blev foretaget røntgenundersøgelse af den tilskadekomnes venstre knæ, underben og ankel. Den tilskadekomne fik støttebind omkring sit venstre knæ og Walker-støvle til sit ankelled. Vi lægger også vægt på, at hændelsen både har medført en belastning af den tilskadekomnes venstre knæ og ankel, der er relevant i forhold til at medføre smerter. Vi vurderer, at der har været tale om en personskade, som har påvirket den tilskadekomnes almentilstand eller daglige livsførelse, uanset at smerterne fra knæet sidenhen er aftaget. Vi henviser til principmeddelelse 25-21, som fastslår, at en personskade både kan være varig og forbigående.

Afgørende for resultatet:

Det afgørende er, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke har inddraget alle den tilskadekomnes skader i vurderingen af omfanget af anerkendelsen. Vi vurderer, at den tilskadekomnes smerter i venstre knæ kan anerkendes som en arbejdsskade – selvom

smerterne alene har været forbigående. I forhold til anerkendelse af smerter i venstre ankel er vi enige i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering. Vi ændrer således anerkendelsens omfang til at omfatte flere skader.

4.2 ERHVERVSSYGDOMME

En erhvervssygdom er defineret i arbejdsskadesikringslovens § 7 (fodnote: Se henvisning til lovbekendtgørelsen i bilag 1. Fodnote slut).

Lovboks: § 7. ved erhvervssygdomme forstås efter denne lov:

1) Sygdomme, som efter medicinsk dokumentation er forårsaget af særlige påvirkninger, som bestemte persongrupper gennem deres arbejde eller de forhold, det foregår under, er udsat for i højere grad end personer uden sådant arbejde. Endvidere sygdomme hos et levendefødt barn, der er pådraget inden fødslen som følge af moderens arbejde under graviditeten.

Beskæftigelsesministeren fastsætter efter indstilling fra Erhvervssygdomsudvalget, jf. § 9, i en fortegnelse, hvilke sygdomme der anses for at være af denne karakter.

2) Andre sygdomme, herunder sygdomme hos et levendefødt barn pådraget inden fødslen, hvis det godtgøres, enten at sygdommen efter den nyeste medicinske dokumentation opfylder de krav, som er nævnt i nr. 1, 1. pkt., eller at den må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdets særlige art.

Stk. 2. Sygdomme som følge af påvirkninger af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen vil kunne henføres under loven ved ændring af fortegnelsen nævnt i stk. 1, nr. 1, eller efter stk. 1, nr. 2, hvis det godtgøres, at disse påvirkninger har skadende effekt på foster eller barn.

Stk. 3. Sygdomme, der er omfattet af stk. 1, nr. 2, og stk. 2, kan kun anerkendes efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget, jf. § 9. Disse sygdomme skal forelægges Erhvervssygdomsudvalget, når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skønner, at der er mulighed for, at sygdommen vil kunne anerkendes. Lovboks slut.

Bestemmelsen i arbejdsskadesikringsloven skal læses i sammenhæng med bekendtgørelsen om fortegnelsen over erhvervssygdomme (fodnote: Bekendtgørelse nr. 1033 af 28. maj 2021 om fortegnelse over erhvervssygdomme anmeldt fra 1. januar 2005. Se henvisning til bekendtgørelsen i bilag 1. Fodnote slut).

Det fremgår af bekendtgørelsen, at en sygdom kan anerkendes, hvis følgende generelle betingelser er opfyldt:

1. Den skadelige påvirkning skal have en styrke og tidsmæssig udstrækning, som efter medicinsk dokumentation kan forårsage sygdommen.
2. Sygdomsbilledet skal efter medicinsk dokumentation stemme overens med den skadelige påvirkning og sygdommen.
3. Sygdommen må ikke med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige (fodnote: Arbejdsskadesikringsloven § 8, stk. 1. Se bestemmelsens fulde ordlyd i bilag 1. Fodnote slut).

Mange sygdomme er udbredt i befolkningen uanset erhverv. En sygdom, der anerkendes som en erhvervssygdom, skal udelukkende eller i overvejende grad være forårsaget af arbejdets særlige art og ikke andre forhold. Der må ikke være lægefaglig tvivl om, at sygdommen skyldes arbejdet.

En sygdom, som er på fortegnelsen over erhvervssygdomme, anerkendes, når:

- de generelle betingelser efter arbejdsskadesikringsloven og bekendtgørelsen om fortegnelsen over erhvervssygdomme er opfyldte, og
- fortegnelsens specielle betingelser er opfyldte.

Hvis sygdommen ikke er på fortegnelsen, eller hvis der er tale om en sygdom på fortegnelsen, hvor de specielle betingelser ikke er opfyldt, kan der kun ske anerkendelse efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget (fodnote: Udvalget vurderer konkrete arbejdsskadesager, hvor en sygdom er omfattet af fortegnelsen, men de specielle betingelser ikke er opfyldt, og hvor en sygdom ikke er omfattet af fortegnelsen over erhvervssygdomme, men hvor der er sandsynlighed for, at sygdommen skyldes arbejdet. Udvalget indstiller til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, om den konkrete sag kan anerkendes som en arbejdsskade. Fodnote slut).

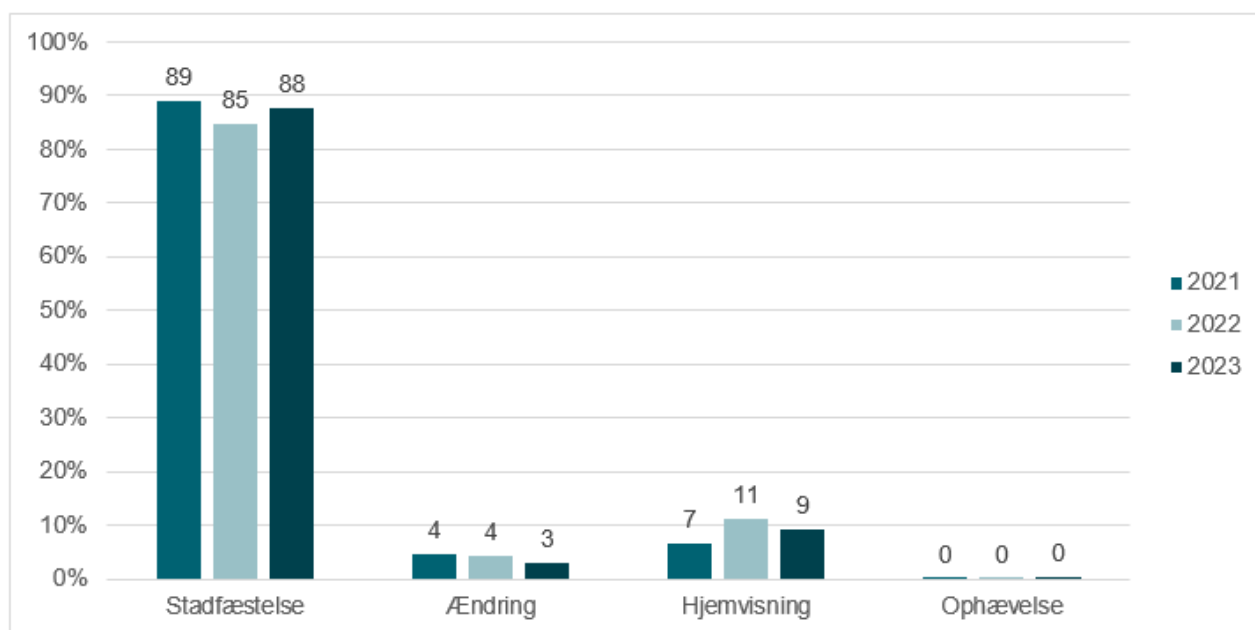
4.2.1 Omgørelsesprocenten for sager om erhvervssygdomme

Ankestyrelsen omgør 12 procent af sagerne om anerkendelse af erhvervssygdomme i 2023. Til sammenligning var omgørelsesprocenten 15 i 2022 og 11 i 2021.

Omgørelserne i 2023 er fordelt på to sagsudfald (2022 / 2021 i parentes):

- 3 procent af det samlede antal afgjorte sager om anerkendelse af erhvervssygdomme er ændret (4 procent / 4 procent)
- 9 procent er hjemvist (11 procent / 7 procent)

FIGUR 4.3 SAGSUDFALD FOR ERHVERVSSYGDOMME I 2021-2023 (PROCENT)

Note: Data vedrører kun realitetsbehandlet sager. Sager med sagsnummer Anerkendelse af erhvervssygdom, særlov, veteran og Anerkendelse af erhvervssygdom, Veteran (§ 7) indgår ikke. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Procenttalene er afrundet, og summen vil derfor ikke nødvendigvis udgøre 100 procent. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

Ændrede afgørelse om erhvervssygdomme

Ud af de 3 procent ændrede afgørelser om anerkendelse af erhvervssygdomme er 2 procentpoint ændret fra afslag til anerkendelse, mens 1 procentpoint er ændret fra anerkendelse til afslag.

TABEL 4.4 SAGSUDFALD OG MATERIEL AFGØRELSE FOR SAGER OM ERHVERVSSYGDOMME

Sagsudfald	AES materiel afgørelse	AST materiel afgørelse	Antal	Procent
Stadfæstelse	Afslag på anerkendelse	Afslag på anerkendelse	1.210	85
	Anerkendelse	Anerkendelse	43	3
	I alt		1.253	88
Ændring	Afslag på anerkendelse	Anerkendelse	32	2
	Anerkendelse	Afslag på anerkendelse	9	1
	I alt		41	3
Hjemvisning i alt			132	9
Ophævelse i alt			2	0
I alt			1.428	100

Note: Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Procenttallene er afrundet, og summen vil derfor ikke nødvendigvis udgøre 100 procent. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

Årsagerne til ændringer af afgørelser om anerkendelse af erhvervssygdomme i 2023 fordeler sig på følgende måde (2022 i parentes):

- 56 procent skyldes en anden lægefaglig vurdering (56 procent)
- 24 procent skyldes en anden skønsmæssig vurdering (26 procent)
- 7 procent skyldes nye væsentlige oplysninger (8 procent)
- 5 procent skyldes retsanvendelsen (8 procent)
- 5 procent skyldes oplysningsgrundlaget (3 procent)
- 2 procent skyldes partens klagebemærkninger (0 procent)

Fordelingen mellem årsagerne til ændringerne skal dog ses i sammenhæng med det relativt beskedne antal ændringer, hvorved få sager kan udgøre en høj procentuel del af årsagerne.

TABEL 4.5 ÅRSAG TIL ÆNDRINGER FOR SAGER OM ERHVERVSSYGDOMME

	Antal	Procent
Nye væsentlige oplysninger	3	7
Oplysningsgrundlag	2	5
Partens klagebemærkninger	1	2
Retsanvendelse	2	5
Ændret lægefaglig vurdering	23	56
Ændret skøn	10	24
I alt	41	100

Note: Ankestyrelsen registrerer kun én årsagsbegrundelse på hvert sagsøms. Afgjorte sager vedrører realitetsbehandlet sager. Sager med sagsømsnet Anerkendelse af erhvervssygdom, særlov, veteran og Anerkendelse af erhvervssygdom, Veteran (§ 7) indgår ikke. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Procenttallene er afrundet, og summen vil derfor ikke nødvendigvis udgør 100 procent. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

Den primære årsag til ændringer af afgørelser om anerkendelse af erhvervssygdomme i 2023 er dermed en anden lægefaglig vurdering. Det drejer sig typisk om en anden lægefaglig vurdering af, om erhvervssygdomsfortegnelsens kriterier for anerkendelse er opfyldte.

Hjemviste afgørelser om erhvervssygdomme

Årsagerne til hjemvisninger af afgørelser om anerkendelse af erhvervssygdomme i 2023 fordeler sig på følgende måde (2022 / 2021 i parentes):

- 52 procent skyldes et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag (48 procent / 56 procent)
- 33 procent er hjemvist til forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget (26 procent / 25 procent)
- De resterende 15 procent af sagerne i 2023 fordeler sig mellem en anden lægefaglig vurdering, retsanvendelsen, en anden skønsmæssig vurdering, andre forhold vedrørende sagsbehandlingen og nye væsentlige oplysninger (26 procent / 21 procent)

Der er således sket en stigning i andelen af hjemvisninger til forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget på 7 procentpoint fra 2022 til 2023. Under afsnit 4.2.2 fremgår et eksempel på en af de væsentligste årsager til denne stigning.

TABEL 4.6 ÅRSAG TIL HJEMVISNINGER FOR SAGER OM ERHVERVSSYGDOMME

	Antal	Procent
Andre forhold vedrørende sagsbehandling	3	2
Hjemvisning til forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget	44	33
Nye væsentlige oplysninger	1	1
Oplysningsgrundlag	68	52
Retsanvendelse	5	4
Ændret lægefaglig vurdering	9	7
Ændret skøn	2	2
I alt	132	100

Note: Ankestyrelsen registrerer kun én årsagsbegrundelse på hvert sagsnummer. Afgjorte sager vedrører realitetsbehandlet sager. Sager med sagsnummeret Anerkendelse af erhvervssygdom, særlov, veteran og Anerkendelse af erhvervssygdom, Veteran (§ 7) indgår ikke. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Procenttallene er afrundet, og summen vil derfor ikke nødvendigvis udgør 100 procent. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

Ophævede afgørelser

I 2023 udgør andelen af ophævede afgørelser 0 procent af alle afgjorte sager om anerkendelse af erhvervssygdomme. Dette er i lighed med både 2021 og 2022. Se figur 4.3.

Stadfæstede afgørelser om anerkendelse af erhvervssygdomme

Ankestyrelsen stadfæster i 2023 88 procent af afgørelserne om anerkendelse af erhvervssygdomme. Blandt disse stadfæstelser henviser vi i 44 procent af tilfældene til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelse (fodnote: Se tabel A.7. i bilag 4 for en mere detaljeret oversigt over, hvordan stadfæstelser med henvisning til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelse fordeler sig på de enkelte sagsområdet. (Fodnote slut).

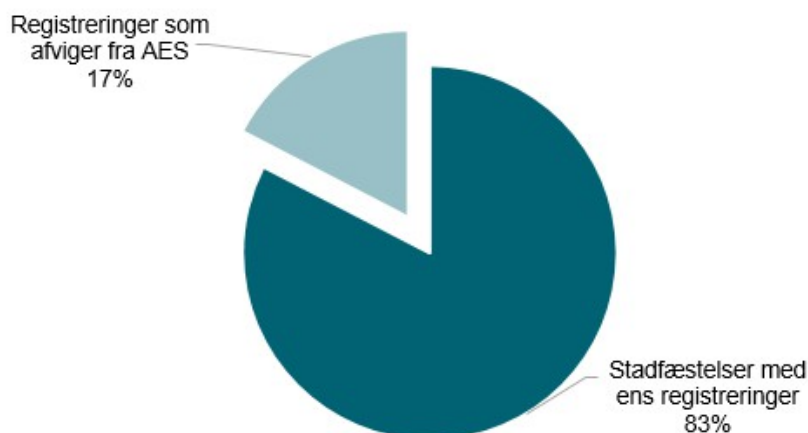
Af de samlede 88 procent af stadfæstede afgørelser udgør 85 procentpoint afgørelser om afslag på anerkendelse af erhvervssygdomme, mens 3 procentpoint vedrører anerkendelser. Se tabel 4.4.

Selvom vi stadfæster størstedelen af sagerne om anerkendelse af erhvervssygdomme, kan vores vurdering alligevel afvige væsentligt fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings.

I 83 procent af alle afgørelser om stadfæstelse af anerkendelse af erhvervssygdomme registrerer vi sagens udfald ligesom Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det betyder, at vi eksempelvis er enige i vurderingen af, om den anmeldte sygdom er omfattet af kriterierne på erhvervssygdomsfortegnelsen, herunder også hvilket punkt.

I 17 procent af alle stadfæstelser vurderer vi dele af sagen anderledes end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, men er alligevel nået til samme resultat. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis vi vurderer, at den tilskadekomnes diagnose er en anden end den, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har lagt til grund for deres afgørelse.

FIGUR 4.4 STADFÆSTEDE SAGER OM ERHVERVSSYGDOMME 2023

Note: Data vedrører kun realitetsbehandlet sager, som Ankestyrelsen har registreret med sagsudfaldet stadfæstelse. Figuren viser, at Ankestyrelsen i 83 procent af alle stadfæstede afgørelser om anerkendelse af erhvervssygdomme har registreret sagen ligesom Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, mens 17 procent af alle stadfæstelser har registreringer som afviger - f.eks. at Ankestyrelsen har behandlet sygdommen efter andet punkt i erhvervssygdomsfortegnelsen end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Sager med ~~sagsnum~~ Anerkendelse af erhvervssygdom, særlov, veteran og Anerkendelse af erhvervssygdom, Veteran (§ 7) indgår ikke. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

4.2.2 Tendenser for sager om erhvervssygdomme

Ankestyrelsen har udvalgt en række tendenser fra sagerne om anerkendelse af erhvervssygdomme i 2023.

Vi har udvalgt eksempler, der belyser de hyppigste årsager til, at vi i 2023 ændrer eller hjemviser sager om erhvervssygdomme.

Ændring på grund af en anden lægefaglig vurdering

Flere forhold kan føre til, at Ankestyrelsen ændrer en afgørelse om anerkendelse af en erhvervssygdom på grund af en anden lægefaglig vurdering. Det kan for eksempel skyldes en anden vurdering af:

- Tidspunktet for sygdommens symptomdebut
- Diagnosen
- Den erhvervsmæssige belastning og dennes udstrækning
- Årsagssammenhæng mellem den erhvervsmæssige belastning og sygdommen

Sag nr. 4 er et eksempel på den tendens, at vi særligt grundet en anden lægefaglig vurdering af den erhvervsmæssige belastning ændrer Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse.

ÆNDRING – ANERKENDELSE – BURSTITIS

Sag nr. 4 drejer sig om en tilskadekommen, der i en længere årrække arbejdede som maler og sandblæser. Der er anmeldt lidelser i knæledet.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse:

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring giver afslag på anerkendelse af følger efter knælidelsen Osgood Schlatter. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at der ikke er påvist en diagnose, der står på fortegnelsen over erhvervssygdomme. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer desuden, at der ikke er grundlag for at forelægge sagen for Erhvervssygdomsudvalget, da belastningen ikke har været tilstrækkelig ekstraordinær.

Ankestyrelsens afgørelse:

Ankestyrelsen anerkender betændelseslignende forandringer (bursitis) i højre knæ efter fortegnelsens punkt D.2. Vi vurderer, at den tilskadekomne har betændelseslignende forandringer (bursitis) i højre knæ, og lægger derfor denne diagnose til grund for vores vurdering. Vi lægger vægt på, at den tilskadekomne har været udsat for vedvarende, udefrakommende tryk mod knæet i dagevis, hvilket opfylder de specielle kriterier, som fremgår af fortegnelsens punkt D.2.

Afgørende for resultatet:

Ankestyrelsen vurderer diagnosen anderledes end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det har i den forbindelse væsentlig betydning, at det af de lægelige oplysninger i sagen fremgår, at den tilskadekomne har fået konstateret betændelseslignende forandringer (bursitis) i højre knæ. I forhold til belastningen er det afgørende for sagens resultat, at den tilskadekomne de sidste fire år af sin ansættelse var udsat for op til seks timers knæliggende arbejde dagligt, hvilket medførte et vedvarende, udefrakommende tryk mod knæet. Den lægefaglige vurdering indgår med særlig vægt ved vores samlede vurdering.

Hjemvisninger til forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget

Ankestyrelsen har i 2023 offentliggjort en principmeddelelse, som fastlægger vores praksis for forelæggelse af sager om psykisk sygdom for Erhvervssygdomsudvalget. Ved overvejelsen om at forelægge sager om psykisk sygdom for Erhvervssygdomsudvalget skal der anlægges en lempeligere vurdering af arbejdets særlige art og årsagssammenhængen end ved spørgsmålet om anerkendelse.

Sygdommen skal forelægges for Erhvervssygdomsudvalget allerede, når arbejdsskademyndigheden skønner, at der er mulighed for anerkendelse. Der stilles hverken efter lovens ordlyd eller forarbejder de samme krav til vurderingen af, om en sygdom skal forelægges, som der stilles til vurderingen af, om sygdommen kan anerkendes.

Sag nr. 5 er et eksempel på en sag, hvor vi skønner, at der er mulighed for anerkendelse, og på den baggrund hjemviser sagen til forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget.

HJEMVISNING – PSYKISK SYGDOM – FORELÆGGELSE FOR ERHVERVSSYGDOMSUDVALGET

Sag nr. 5 drejer sig om en tilskadekomne, der i en længere årrække arbejdede som politiassistent, hvor den tilskadekomne var udsat for et stort antal belastende hændelser over mange år. Den tilskadekomne var blandt andet udsat for, at en psykotisk borger sparkede den tilskadekomnes kollega hårdt i hovedet, at en borger ville begå selvmord, at en narkopåvirket

borger forsøgte at tage den tilskadekomnes pistol, og at den tilskadekomne flere gange har været udsat for kasteskyts.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse:

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at der ikke er grundlag for anerkendelse af en erhvervssygdom efter fortegnelsen, da den anmeldte sygdom (anden belastningsreaktion) ikke er optaget på fortegnelsen. Desuden vurderer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at der ikke er grundlag for at forelægge sagen for Erhvervssygdomsudvalget. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at der ikke er sammenhæng mellem de arbejdsmæssige belastninger og udviklingen af den psykiske sygdom. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at den tilskadekomne ikke har været udsat for helt særlige belastninger, som giver en øget risiko for udvikling af en psykisk sygdom.

Ankestyrelsens afgørelse:

Ankestyrelsen hjemviser sagen med henblik på forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget. Vi lægger vægt på, at den tilskadekomne har været udsat for et stort antal meget belastende hændelser over mange år. Vi vurderer, at den tilskadekomnes arbejde har medført belastninger, som kan give en særlig risiko for udvikling af uspecificeret belastningsreaktion.

Afgørende for resultatet:

Det afgørende i sagen er, at den tilskadekomne har været udsat for flere voldsomme episoder på sit arbejde i en længere årrække, som efter en samlet vurdering medfører en særlig risiko for udvikling af uspecificeret belastningsreaktion. Der har ikke været beskrevet konkurrerende private belastninger. Vi vurderer, at der er mulighed for anerkendelse af sygdommen efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget.

Hjemvisning grundet oplysningsgrundlaget

Udgangspunktet er, at Ankestyrelsen efterprøver en afgørelse om anerkendelse af erhvervssygdomme på samme grundlag som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Hvis der kommer nye oplysninger i forbindelse med en klage, eller efter sagen er oversendt til Ankestyrelsen, vil vi som udgangspunkt inddrage disse oplysninger i vores vurdering (fodnote: Se nærmere om betydningen af nye væsentlige oplysninger i bilag 3 om Ankestyrelsens sagsbehandling, reaktionsmuligheder og registreringer. Fodnote slut).

Hvis vi vurderer, at en sag ikke er tilstrækkeligt oplyst, har vi mulighed for selv at indhente de manglende oplysninger. Det vil vi typisk gøre, hvis de manglende oplysninger udgør en mindre, supplerende del af oplysningsgrundlaget. Det kan eksempelvis være opdateret journal fra egen læge.

Vi indhenter ikke oplysninger, hvis vi vurderer, at de manglende oplysninger kan være af en sådan karakter, at grundlaget for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse ændrer sig væsentligt. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke har indhentet tilstrækkelige oplysninger, og oplysningerne kan have væsentlig betydning for vurderingen.

Vi hjemviser typisk en sag, når:

- der mangler eller kommer (nye) væsentlige oplysninger, der kan ændre sagens karakter
- der er modstridende oplysninger, som giver anledning til væsentlig tvivl, og der vurderes at være behov for yderligere belysning heraf
- der er væsentlige sagsbehandlingsfejl eller hjemmelsmangler i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse, eller
- når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke har taget stilling til sagen i sin helhed

Når vi hjemviser en sag til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, ligger der i disse tilfælde en implicit kritik af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings oplysningsgrundlag eller sagsbehandling i øvrigt.

I sager om anerkendelse af erhvervssygdomme skyldes en hjemvisning oftest, at der mangler lægelige oplysninger om diagnosen og/eller oplysninger om den erhvervsmæssige belastning.

Sag nr. 6 er et eksempel på en sag, hvor vi hjemviser sagen til fornyet behandling hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, fordi der mangler oplysninger om både diagnose og den erhvervsmæssige belastning.

HJEMVISNING – MANGLENDE OPLYSNINGER OM DIAGNOSE OG BELASTNING

Sag nr. 6 drejer sig om en tilskadekomne, der i en længere årrække arbejdede som industritekniker.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse:

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at der ikke er grundlag for anerkendelse af en erhvervssygdom, da den tilskadekomne ikke opfylder betingelserne i erhvervssygdomsfortegnelse punkt C.2.c, idet de beskrevne arbejdsopgaver ikke medfører et direkte tryk på medianusnerven i karpaltunnelen. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer også, at den tilskadekomne ikke opfylder betingelserne i Erhvervssygdomsfortegnelse punkt C.2.d, da den tilskadekomne ikke har fået seneskedehindebetændelse som følge af sit arbejde, som derefter har forårsaget den tilskadekomnes karpaltunnelsyndrom. Desuden vurderer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at der ikke er grundlag for at forelægge sagen for Erhvervssygdomsudvalget.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring lægger særlig vægt på, at udvalget i andre sager har vurderet, at en væsentlig større arbejdsmæssig belastning har forårsaget håndledssygdomme. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at belastningen i denne sag ikke har været tilstrækkelig ekstraordinær og dermed ikke egnet til at forårsage den tilskadekomnes konkrete sygdom.

Ankestyrelsens afgørelse:

Ankestyrelsen hjemviser spørgsmålet om anerkendelse til ny behandling. Vi lægger vægt på, at der mangler lægelige oplysninger til afklaring af diagnosen, da der i sagen foreligger divergerende oplysninger herom. Vi lægger også vægt på, at der mangler oplysninger om, hvordan de erhvervsmæssige forhold påvirker den tilskadekomnes håndled.

Afgørende for resultatet:

Det afgørende i sagen er, at vi på baggrund af sagens oplysninger ikke kan vurdere, om den tilskadekomne opfylder kravene i fortegnelsen, eller om der er grundlag for at forelægge sagen for Erhvervssygdomsudvalget. Der er oplysninger om, at den tilskadekomne har arbejdet med vibrerende værktøj samt har været udsat for kraftfuldt arbejde og akavede bevægelser, hvorfor det på det foreliggende grundlag ikke kan udelukkes, at den tilskadekomne opfylder fortegnelsens krav. Der er behov for oplysninger, som kan belyse diagnosen yderligere. Desuden er der behov for yderligere oplysninger om den erhvervsmæssige belastning i forhold til påvirkning af håndleddet.

Kapitel 5: Afgørelser om udmåling af ydelser efter loven

Dette kapitel handler om de primære årsager til, at Ankestyrelsen omgør afgørelser om varigt mén og tab af erhvervsevne. Vi ser i den forbindelse på udviklingen af talmæssige tendenser siden 2021. Desuden handler kapitlet om tendenser, som vi har set i sagsbehandlingen i 2023.

Der er udvalgt eksempler på afgørelser, som illustrerer hyppige årsager til, at vi ændrer sager om varigt mén eller sager om tab af erhvervsevne. Der er også udvalgt eksempler på afgørelser, som vi stadfæster, da disse sager er med til at illustrere visse tendenser.

I bilag 5 fremgår et overblik over eksemplerne.

5.1 VARIGT MÉN

Vurderingen af varigt mén er defineret i arbejdsskadesikringslovens § 18 (fodnote: Se henvisning til lovbekendtgørelsen i bilag 1. *Fodnote slut*):

Lovboks

§ 18. Har en arbejdsskade påført tilskadekomne varigt mén, har den pågældende ret til godtgørelse. Godtgørelse ydes dog ikke, hvis méngraden fastsættes til mindre end 5 pct. Stk. 2. Méngraden fastsættes på grundlag af skadens medicinske art og omfang og under hensyn til de ulemper i tilskadekomnes personlige livsførelse, som arbejdsskaden har forvoldt. Lovboks slut.

Den tilskadekomne skal godtgøre et varigt mén på mindst 5 procent for at være berettiget til godtgørelse.

Den tilskadekomne kan bevise størrelsen af sit varige mén ved at lade sig undersøge af en læge og gennemgå den lægebehandling eller optræning, som lægen eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring finder nødvendig (*fodnote: Jf. arbejdsskadesikringslovens § 38. Se bestemmelsens fulde ordlyd og henvisning til lovbekendtgørelsen i bilag 1. Fodnote slut*).

Méngraden fastsættes på grundlag af skadens medicinske art og omfang samt under hensyn til de ulemper i den tilskadekomnes livsførelse, som arbejdsskaden forvolder. Som udgangspunkt kan méngraden først fastsættes, når en skade er stationær.

Det varige mén bliver ofte fastsat på baggrund af en funktionsattest eller en speciallægeerklæring, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring indhenter. En sådan attest eller erklæring beskriver de subjektive gener (oplevede smerter og ulemper) og de objektive fund (forandringer, der lægeligt kan påvises).

Hvis det varige mén med overvejende sandsynlighed helt eller delvist skyldes andre forhold end arbejdsskaden, skal der ske nedsættelse eller bortfald af godtgørelsen for varigt mén. Det vil sige, at der skal ske fradrag i den samlede méngrad.

Betingelserne for fradrag er defineret i arbejdsskadesikringslovens § 12:

Lovboks

§ 12. Erstatning og godtgørelse efter §§ 15-18 fastsættes på grundlag af arbejdsskadens følger. Erstatning og godtgørelse kan nedsættes eller efter omstændighederne bortfalde, hvis tilskadekomnes aktuelle lægelige eller sociale situation ikke udelukkende kan henføres til arbejdsskaden.

Stk. 2. Et påvist tab af erhvervsevne, et varigt mén eller en persons død anses for at være en følge af arbejdsskaden, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod, eller andet er fastsat i denne lov. Lovboks slut.

Vurderingen af et eventuelt fradrag og størrelsen heraf vil ofte bero på en lægefaglig vurdering af selve arbejdsskaden sammenholdt med eventuelle forudbestående og/eller konkurrerende lidelsers omfang og karakter. Det er en juridisk vurdering, om der efter en sådan afvejning er grundlag for at nedsætte det varige mén eller lade det bortfalde i sin helhed.

5.1.1 Omgørelsesprocenten for sager om varigt mén

Ankestyrelsen omgør 37 procent af sagerne om varigt mén i 2023. Til sammenligning var omgørelsesprocenten 40 i både 2022 og 2021.

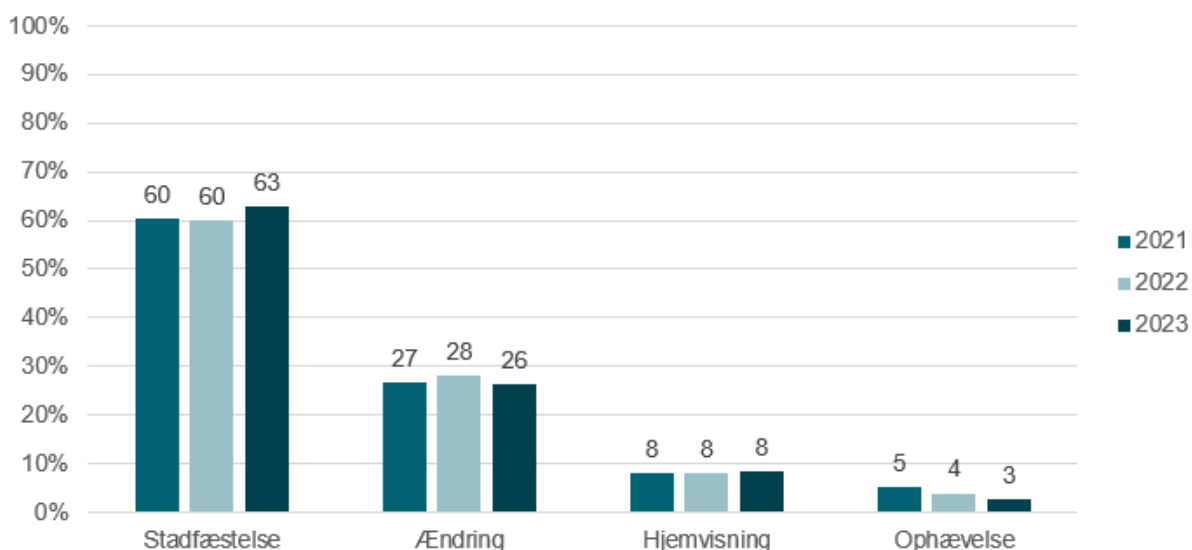
Omgørelserne i 2023 er fordelt på tre sagsudfald (2022 / 2021 i parentes):

- 26 procent af det samlede antal afgjorte sager om varigt mén er ændret (28 procent / 27 procent)
- 8 procent er hjemvist (8 procent / 8 procent)
- 3 procent er ophævet (4 procent / 5 procent)

Der er dermed i 2023 sket et fald i omgørelsesprocenten på 3 procentpoint i forhold til 2021 og 2022, hvilket særligt skyldes et fald i andelen af ændrede afgørelser.

Nedenfor gennemgår vi årsagerne til ændringer, hjemvisninger og ophævelser i de afgjorte sager om varigt mén i 2023.

FIGUR 5.1 SAGSUDFALD FOR VARIGT MÉN 2021-2023 (PROCENT)

Note: Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Procenttallene er afrundet, og summen vil derfor ikke nødvendigvis udgøre 100 procent. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

Ændrede afgørelser om varigt mén

Når vi ændrer en afgørelse om varigt mén, kan vi enten forhøje eller nedsætte godtgørelsen for varigt mén eller lade godtgørelsen bortfalde i sin helhed. Vi kan nedsætte godtgørelsen, selvom det er den tilskadekomne, der klager. Tilsvarende kan vi forhøje godtgørelsen, selvom det er forsikringsselskabet, der klager (fodnote: Dette følger af § 68, stk. 1 i bekendtgørelse af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Se bilag 1 for bestemmelsens ordlyd samt henvisning til lovbekendtgørelsen. Fodnote slut).

I 2023 ses et fald i ændringer, hvor godtgørelsen for varigt mén forhøjes, og en stigning i ændringer, hvor godtgørelsen nedsættes, sammenlignet med 2022. Af de ændrede afgørelser om varigt mén i 2023 er (2022 i parentes):

- 43 procent en forhøjelse (49 procent)
- 57 procent en nedsættelse (51 procent)

Når vi forhøjer godtgørelsen, så fordeler forhøjelsen sig på følgende måde i 2023:

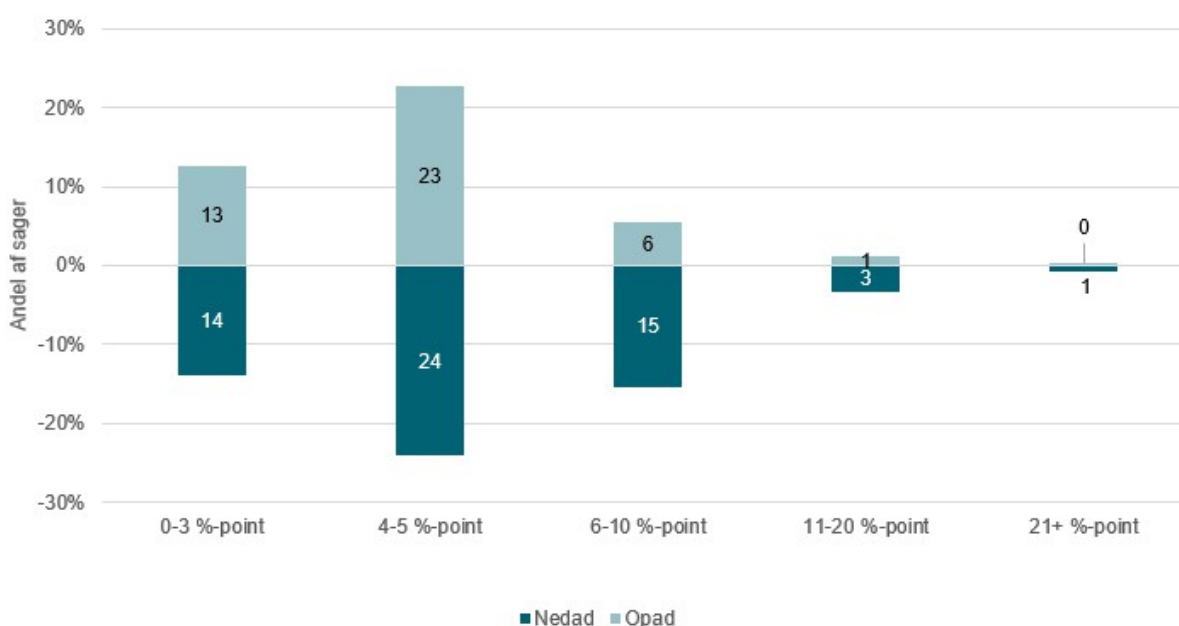
- 13 procent i intervallet 0-3 procentpoint
- 23 procent i intervallet 4-5 procentpoint
- 6 procent i intervallet 6-10 procentpoint
- 1 procent i intervallet 11-20 procentpoint

Når vi nedsætter godtgørelsen, så fordeler nedsættelsen sig på følgende måde i 2023:

- 14 procent i intervallet 0-3 procentpoint
- 24 procent i intervallet 4-5 procentpoint
- 15 procent i intervallet 6-10 procentpoint
- 3 procent i intervallet 11-20 procentpoint
- 1 procent i intervallet 21+ procentpoint

De fleste ændringer i både op- og nedadgående retning er dermed i intervallet 4-5 procentpoint. Dette skal forstås i sammenhæng med, at hvis vi nedsætter et varigt mén fra 5 procent til mindre end 5 procent (eller omvendt), vil ændringen fremgå af intervallet 4-5 procentpoint, da ændringen i vores sagsbehandlingssystem i så fald vil fremgå som en ændring på 5 procentpoint.

FIGUR 5.2 ÆNDRINGSDETALJER FOR VARIGT MÉN (I PROCENTPOINT)

Note: Figuren indeholder fordeling på procentpoint – i hhv. positiv og negativ retning – for alle sager om varigt mén, som Ankestyrelsen har ændret i 2023. Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

Årsagerne til ændringer af afgørelser om varigt mén i 2023 fordeler sig på følgende måde (2022 i parentes) (fodnote: Procenttallene er afrundede og udgør derfor ikke nødvendigvis 100 procent. fodnote slut):

- 88 procent skyldes en anden lægefaglig vurdering (86 procent)
- 8 procent skyldes en anden skønsmæssig vurdering (8 procent)
- De resterende 5 procent af sagerne fordeler sig mellem oplysningsgrundlaget, nye væsentlige oplysninger eller forkert retsanvendelse (5 procent)

Der ses dermed ikke en nævneværdig udvikling i årsagerne til ændringer fra 2022 til 2023.

TABEL 5.1 ÅRSAGER TIL ÆNDRINGER FOR SAGER OM VARIGT MÉN 2023

Afgørelsesårsag	Antal	Procent
Andre forhold vedrørende sagsbehandling	2	0
Nye væsentlige oplysninger	12	2
Oplysningsgrundlag	5	1
Partens klagebemærkninger	1	0
Retsanvendelse	16	2
Ændret lægefaglig vurdering	659	88
Ændret skøn	57	8
I alt	752	100

Note: Ankestyrelsen registrerer kun ét årsagsemneord på hvert sagsemne. Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Procenttallene er afrundet, og summen vil derfor ikke nødvendigvis udgøre 100 procent. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

Ændringer på grund af en anden lægefaglig vurdering er i lighed med både 2021 og 2022 fortsat hovedårsagen til ændringer af afgørelser om varigt mén.

En ændring som følge af en anden lægefaglig vurdering kan skyldes en anden vurdering af skadens art og omfang. Det kan dog også skyldes en anden vurdering af grundlaget for nedsættelse af méngraden (fradrag), herunder også fradragets størrelse.

Ved mindre ændringer i det varige mén skyldes ændringen oftest, at Ankestyrelsen vurderer arbejdsskadens omfang anderledes end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Ved større ændringer i det varige mén er ændringen typisk begrundet i, at vi vurderer grundlaget for at nedsætte méngraden (fradrag) anderledes.

Fastsættelse af et varigt mén vil oftest indeholde et element af medicinsk skøn. Det drejer sig særligt om de tilfælde, hvor vi sammenligner den helbredsmæssige tilstand med et punkt i den vejledende méntabel, men hvor tilstanden ikke helt svarer til det anførte i punktet.

Det kan derfor i nogle tilfælde være vanskeligt at afgrænse, om en sag ændres som følge af en anden lægefaglig vurdering eller anden skønsmæssig vurdering. Det beror på en afvejning af, hvilke af de to årsager der har størst betydning for sagens udfald (fodnote: Se bilag 3, hvor Ankestyrelsens årsagsregistreringer er nærmere beskrevet. *Fodnote slut*).

Hjemviste afgørelser om varigt mén

Årsagerne til hjemvisninger af afgørelser om varigt mén i 2023 fordeler sig på følgende måde (2022 i parentes):

- 67 procent skyldes oplysningsgrundlaget (67 procent)
- 17 procent skyldes en anden lægefaglig vurdering (21 procent)
- 6 procent skyldes retsanvendelsen (3 procent)
- 5 procent skyldes nye væsentlige oplysninger (4 procent)
- 2 procent skyldes et ændret skøn (1 procent)
- 3 procent skyldes andre forhold vedrørende sagsbehandlingen (3 procent)

Vi har ikke udvalgt eksempler på hjemviste afgørelser om varigt mén. Det skyldes, der ikke er sket en nævneværdig udvikling siden 2022 i årsagerne til, at Ankestyrelsen hjemviser afgørelser om varigt mén.

TABEL 5.2 ÅRSAGER TIL HJEMVISNINGER FOR SAGER OM VARIGT MÉN 2023

Afgørelsesårsag	Antal	Procent
Andre forhold vedrørende sagsbehandling	7	3
Nye væsentlige oplysninger	12	5
Oplysningsgrundlag	158	67
Retsanvendelse	15	6
Ændret lægefaglig vurdering	41	17
Ændret skøn	4	2
I alt	237	100

Note: Ankestyrelsen registrerer kun ét årsagsemneord på hvert sagsemne. Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

Et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag er fortsat den overvejende årsag til hjemvisning af sager om varigt mén. Der kan være flere grunde til, at en sag om varigt mén hjemvises på grund af et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag.

I mange tilfælde vil vurderingen af oplysningsgrundlaget også bero på en lægefaglig vurdering. Om årsagen til hjemvisningen er en anden lægefaglig vurdering eller oplysningsgrundlaget, beror på en afvejning af, hvilke af de to årsager der får størst betydning for sagens udfald (fodnote: Se bilag 3, hvor Ankestyrelsens registreringer er nærmere beskrevet. *Fodnote slut*).

Ophævede afgørelse om varigt mén

I 92 procent af de ophævede sager om varigt mén i 2023 er årsagen retsanvendelsen. De resterende 8 procent af sagerne er ophævet som følge af andre forhold vedrørende sagsbehandlingen.

Fordelingen mellem årsagerne til ophævelse er den samme som i 2022.

TABEL 5.3 ÅRSAGER TIL OPHÆVELSER FOR SAGER OM VARIGT MÉN 2023

Afgørelsesårsag	Antal	Procent
Andre forhold vedrørende sagsbehandling	6	8
Retsanvendelse	72	92
I alt	78	100

Note: Ankestyrelsen registrerer kun ét årsagsemneord på hvert sagsemne. Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

Den hyppigste årsag til ophævelse af en afgørelse om varigt mén er fortsat, at Ankestyrelsen ændrer Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse om anerkendelse af en ulykke eller en erhvervs sygdom til et afslag på anerkendelse. Hvis der ikke er en anerkendt arbejdsskade, har den tilskadekomne ikke ret til ydelser efter loven. Som konsekvens heraf ophæver vi afgørelsen om varigt mén.

I disse tilfælde registrerer vi årsagen til ophævelsen af afgørelsen om varigt mén som retsanvendelse. Det skyldes, at anerkendelsen bortfalder, hvorfor der ikke længere foreligger en (rets)gyldig afgørelse om varigt mén.

Vi har ikke udvalgt eksempler på ophævede afgørelser om varigt mén. Det skyldes, at de ophævede afgørelser ikke er et udtryk for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings materielle behandling af sager om varigt mén, men derimod nærmere deres behandling af sager om anerkendelse.

Stadfæstede afgørelser om varigt mén

I 2023 stadfæster Ankestyrelsen 63 procent af alle afgørelser om varigt mén. Det er en stigning i forhold til 2022, hvor vi stadfæstede 60 procent af alle afgørelser om varigt mén.

Blandt de stadfæstede afgørelser henviser vi i 36 procent af tilfældene til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelse samt det anvendte regelgrundlag.

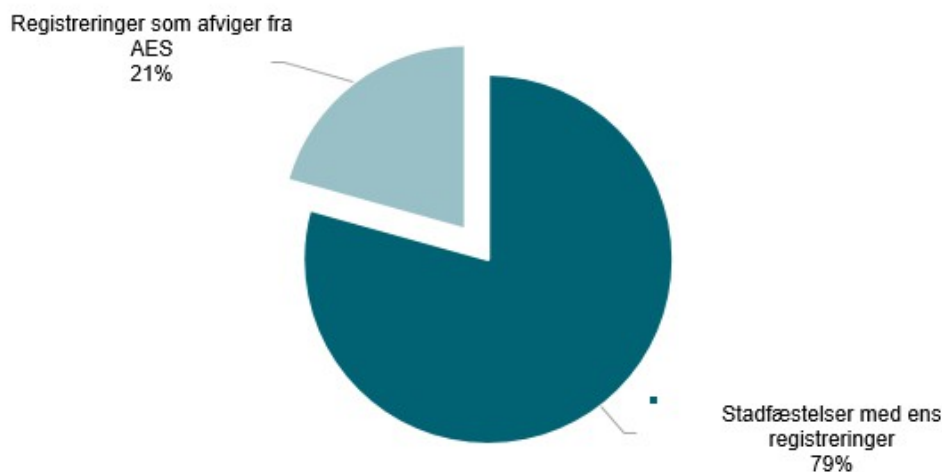
Til sammenligning henviste vi i 2022 til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelse i 30 procent af de stadfæstede sager.

I 79 procent af alle stadfæstelser registrerer vi, at vi er nået til samme resultat som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det betyder, at vi er enige i den samlede méngrads størrelse og det/de anvendte punkter i den vejledende mén tabel. Hvis vi foretager et fradrag i méngraden, fastsætter vi fradragets størrelse til det samme som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

I 21 procent af alle stadfæstede sager vurderer vi dog dele af de underliggende forhold anderledes end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis vi når frem til samme méngrad som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, men vi anvender et

andet punkt i den vejledende méntabel i vores vurdering (fodnote: Sag nr. 10 i kapitel 5 er et eksempel herpå. Fodnote slut).

FIGUR 5.3 STADFÆSTEDE AFGØRELSE OM VARIGT MÉN 2023

Note: Data vedrører kun realitetsbehandlede sager, som Ankestyrelsen har registreret med sagsudfaldet stadfæstelse. Figuren viser, at Ankestyrelsen i 79 procent af alle stadfæstede afgørelser om varigt mén har registreret sagen ligesom Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, mens 21 procent af alle stadfæstelser har registreringer som afviger – f.eks. at Ankestyrelsen har anvendt et andet punkt i méntabellen. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

5.1.2 Tendenser for sager om varigt mén

Ankestyrelsen har udvalgt en række tendenser fra sager om varigt mén i 2023.

Ændring af méngraden grundet en anden lægefaglig vurdering

Der er i 2023 sket et fald i andelen af sager om varigt mén, hvor Ankestyrelsen ændrer Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse.

Ligesom i 2021 og 2022 er en anden lægefaglig vurdering i 2023 den hyppigst forekommende årsag til ændringer på området.

Afgørelser om varigt mén er forbundet med en høj grad af skønsudøvelse. Dette gælder både i forhold til fastsættelsen af den samlede méngrad og vurderingen af et eventuelt fradrag.

Vi tilsidesætter som udgangspunkt ikke Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering, hvis alle relevante skønsmomenter er indgået i vurderingen af det varige mén, medmindre vi har en væsentligt anden skønsmæssig vurdering.

Vi har derfor ved udvælgelsen af eksempler fokuseret på større ændringer af méngraden for at belyse årsagerne til disse ændringer.

Vi har udvalgt to eksempler, hvor ændringen består i, at vi vurderer spørgsmålet om fradrag væsentligt anderledes end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring som følge af en anden lægefaglig vurdering. Eksemplerne er ændringer i intervallet 6-10 procentpoint i både op- og nedadgående retning.

Det er den tilskadekomne, som har bevisbyrden for størrelsen af det samlede varige mén – og at det varige mén er på mindst 5 procent.

Arbejdsskademyndighederne skal herefter foretage en afvejning af, om hele eller dele af det varige mén med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end følger efter arbejdsskaden. Det er arbejdsskademyndighederne, der skal bevise, at det er grundlag for at foretage et fradrag i det samlede varige mén. Dette følger af arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2.

Den tilskadekomne har således ikke ret til godtgørelse for varigt mén for helbredsgener, som med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end følger efter arbejdsskaden.

Fradrag i méngraden kan ifølge vores principmeddelelse [173-11](#) ske, når enten:

- forudbestående skade/sygdom allerede har medført helbredsmæssige gener inden arbejdsskaden, eller
- hvis forudbestående skade/sygdom med overvejende sandsynlighed ud fra en lægefaglig bedømmelse medfører nærliggende risiko for, at lidelsen uafhængigt af arbejdsskaden vil medføre væsentlig helbredsforringelse.

Derudover kan der være grundlag for fradrag i méngraden, hvis en senere opstået skade/sygdom, som med overvejende sandsynlighed er opstået uafhængigt af arbejdsskaden, medfører varige helbredsproblemer, som bidrager til det samlede varige mén.

Sag nr. 7 er et eksempel på, at vi foretager en anden lægefaglig vurdering af grundlaget for fradrag end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Modsat Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer vi, at der er grundlag for et fradrag i méngraden.

ÆNDRING – FORVÆRREDE SMERTER I LÆNDERYGGEN – FRADRAG

Sag nr. 7 drejer sig om godtgørelse for varigt mén som følge af en anerkendt arbejdsskade i form af forværring af smerter i lænderyggen.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse:

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsætter det varige mén til 15 procent. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsætter det samlede mén efter et skøn med udgangspunkt i méntabellens punkt B.1.3.5., hvorefter middelsvære, daglige rygsmerter, eventuelt med udstrålende bensmerter, med middelsvær bevægeindskrænking vurderes til 15 procent. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at de samlede gener svarer til det anførte i punktet.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at der ikke er grundlag for et fradrag i det varige mén, da det ikke er overvejende sandsynligt, at den tilskadekomnes forudbestående gener har indflydelse på de nuværende gener.

Ankestyrelsens afgørelse:

Ankestyrelsen nedsætter det varige mén fra 15 til 8 procent. Vi er enige i, at det samlede mén er 15 procent efter sammenligning med méntabellens punkt B.1.3.5. Vi vurderer dog, at en del af det varige mén med overvejende sandsynlighed skyldes forudbestående og konkurrerende gener fra lænderyggen. Fradragets størrelse er skønnet til 1/2.

Afgørende for resultatet:

Ankestyrelsen vurderer, at en del af den tilskadekomnes varige mén med overvejende sandsynlighed skyldes forudbestående smerter i lænderyggen, og at en senere tilkommet forværring, som førte til en operation, med overvejende sandsynlighed skyldes en forudbestående ryglidelse. Afgørende for denne vurdering er, at den tilskadekomne var blevet undersøgt og behandlet for lænderygssmerter forud for arbejdsskaden, at den tilskadekomne ved de første lægehenvendelser omtalte følgerne efter arbejdsskaden som en forværring af allerede eksisterende symptomer. Videre blev operationen foretaget på samme rygniveau, som den tilskadekomne tidligere var blevet opereret på, som derfor allerede var svækket.

Det vil altid være en konkret vurdering, om der er grundlag for at foretage fradrag som følge af konkurrerende eller forudbestående skade/sygdom.

Det er ofte oplysninger om, at den tilskadekomne efter en arbejdsskade får påvist degenerative forandringer (slidgigt) i den beskadigede legemsdel, som giver anledning til overvejelser om fradrag.

Degenerative forandringer kan både være en følge af arbejdsskaden, en forudbestående eller konkurrerende sygdom. Når degenerative forandringer vurderes ikke at være en følge af arbejdsskaden, skal arbejdsskademyndigheden tage stilling til, om der skal ske fradrag herfor.

I vurderingen af om der skal ske fradrag for degenerative forandringer i den beskadigede legemsdel, lægger Ankestyrelsen særligt vægt på, om de degenerative forandringer har givet symptomer forud for arbejdsskaden samt omfanget og karakteren af de dokumenterede gener herfra i tidsmæssig sammenhæng med arbejdsskadens indtræden.

Hvis de degenerative forandringer ikke har været symptomgivende forud for arbejdsskaden, vil arbejdsskademyndigheden alene kunne løfte bevisbyrden for fradrag, hvis det vurderes, at de degenerative forandringer ville være blevet symptomgivende på nogenlunde samme tidspunkt, selvom arbejdsskaden ikke var indtrådt (prognosesynspunkt).

I vurderingen af om der kan ske fradrag efter et prognosesynspunkt, indgår særligt graden af de påviste degenerative forandringer (let, moderat eller svær) sammenholdt med arbejdsskadens karakter og symptomudviklingen efter arbejdsskaden. En sådan vurdering vil oftest ske efter inddragelse af en lægefaglig vurdering.

Sag nr. 8 er et eksempel på, at vi foretager en anden lægefaglig vurdering af grundlaget for fradrag som følge af degenerative forandringer end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Modsat Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer vi, at der ikke er grundlag for fradrag.

ÆNDRING – Smerter i lænderyggen – EJ grundlag for FRADRAG

Sag nr. 8 drejer sig om godtgørelse for varigt mén som følge af en anerkendt arbejdsskade i form af smerter i lænderyggen.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse:

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsætter det varige mén til 5 procent. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsætter det samlede mén efter et skøn med udgangspunkt i méntabellens punkt B.1.3.4., hvorefter middelsvære, daglige rygsmerter, eventuelt med udstrålende bensmerter, med let bevægeindskrænkning vurderes til 12 procent. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at de samlede gener svarer til det anførte i punktet.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at der er grundlag for et fradrag i méngraden på 2/3, da det vurderes, at den tilskadekomnes forudbestående sygdom i form af lette til moderate degenerative forandringer i lænderyggen med overvejende sandsynlighed har indflydelse på det samlede varige mén.

Ankestyrelsens afgørelse:

Ankestyrelsen forhøjer det varige mén fra 5 procent til 12 procent. Vi er enige i, at det samlede mén er 12 procent efter sammenligning med méntabellens punkt B.1.3.4. Vi finder ikke grundlag for et fradrag i den samlede méngrad.

Afgørende for resultatet:

Vi vurderer, at de degenerative forandringer i lænderyggen ikke kan begrunde et fradrag i det samlede varige mén. Afgørende for denne vurdering er, at der ikke har været lægehenvendelser med symptomer fra lænderyggen forud for arbejdsskaden, og at de degenerative forandringer ikke er af et sådant omfang, at de med overvejende sandsynlighed ville være blevet symptomgivende inden for kortere tid, hvis arbejdsskaden ikke var sket.

Stadfæstelser

Der er i 2023 sket en stigning på 3 procentpoint i andelen af sager om varigt mén, som Ankestyrelsen stadfæster.

Udover at stadfæstelsesprocenten for varigt mén er steget siden 2022, stadfæster vi også i højere grad med henvisning til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelse for afgørelsen. Andelen af stadfæstelser med Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelse udgør 36 procent i 2023, hvor den i 2022 udgjorde 30 procent. Der er dermed sket en stigning på 6 procentpoint.

En stadfæstelse med henvisning til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelse betyder:

- Vi er enige i sagens resultat,
- Vi lægger vægt på de samme forhold, og
- Vi anvender samme regler.

Som udgangspunkt vil en afgørelse om varigt mén henvise til et relevant punkt i den vejledende méntabel. Når vi stadfæster med henvisning til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse, er vi dermed også enige i det anvendte punkt i méntabellen.

Sag nr. 9 er et eksempel på denne tendens.

Stadfæstelse – Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelse

Sag nr. 9 drejer sig om godtgørelse for varigt mén som følge af en anerkendt arbejdsskade i form af partiel ruptur af supraspinatussenen i venstre skulder.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse:

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsætter det varige mén til 5 procent. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsætter det samlede mén efter et skøn med udgangspunkt i méntabellens punkt D.1.5.2. om daglige, belastningsudløste smerter og let nedsat bevægelighed, svarende til 5 procent. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at den tilskadekomne har daglige belastningssmerter grundet smerter ved brug af armen og medicinforbrug. Samtidig vurderer de, at skulderens bevægelighed er let til middelsvært nedsat henset til de objektive målinger ved den fysiske undersøgelse. De samlede gener er dermed værre end det anførte i punktet, hvorfor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsætter det samlede mén til 8 procent.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring foretager et fradrag på 1/3. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at den tilskadekomne har forudbestående gener fra venstre skulder, som med overvejende sandsynlighed har indflydelse på de nuværende gener i venstre skulder.

Ankestyrelsens afgørelse:

Ankestyrelsen vurderer sagen ligesom Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Vi lægger vægt på samme oplysninger og bruger samme regler til at afgøre sagen.

Afgørende for resultatet:

De samlede gener kan bedst sammenlignes med méntabellens punkt B.1.3.1., men er værre end det anførte i punktet. Der er grundlag for et fradrag på 1/3 grundet forudbestående gener i venstre skulder.

Det afgørende er, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring inddrager alle relevante subjektive gener og objektive fund i begrundelsen for afgørelsen. De foretager også en vurdering af smerternes omfang og bevægeindskrænkingen samt fremhæver hvilke forhold, der indgår i denne vurdering.

Vi er dermed enige i resultatet og i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelse herfor.

Selvom Ankestyrelsen stadfæster en afgørelse om varigt mén, kan vores vurdering af de underliggende forhold alligevel afvige fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings. Vi har udvalgt et eksempel for at illustrere, hvornår det kan være tilfældet.

I sag nr. 10 vurderer vi spørgsmålet om det samlede varige mén og grundlaget for fradrag anderledes end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Vi når dog alligevel frem til samme ménprocent som følge af arbejdsskaden, hvorfor sagen er registreret som en stadfæstelse.

Sagen er dermed et eksempel på, at vi stadfæster en afgørelse om varigt mén, selvom vores vurdering af de underliggende forhold afviger fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings.

Stadfæstelse – ANDEN VURDERING end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring

Sag nr. 10 drejer sig om godtgørelse for varigt mén som følge af en anerkendt arbejdsskade i form af læsion af supraspinatus- og infraspinatussenen i venstre skulder.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse:

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsætter det varige mén til 10 procent. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsætter det samlede mén efter et skøn med udgangspunkt i méntabellens punkt D.1.5.3., hvorefter daglige, belastningsudløste smerter og middelsvært nedsat bevægelighed til aktivt frem-op og ud-op 90 grader vurderes til 10 procent. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at de samlede gener svarer til det anførte i punktet.

Ankestyrelsens afgørelse:

Ankestyrelsen stadfæster, at den tilskadekomne har et varigt mén på 10 procent som følge af arbejdsskaden. Ved fastsættelsen af det samlede varige mén sammenligner vi – ligesom Arbejdsmarkedets Erhvervssikring – den tilskadekomnes gener med méntabellens punkt D.1.5.3. Vi vurderer, at de samlede gener er værre end det anførte i punktet, og fastsætter derfor det samlede varige mén til 12 procent.

Vi vurderer, at en del af ménet med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end arbejdsskaden. Fradragets størrelse er skønnet til 1/6.

Afgørende for resultatet:

Vi vurderer, at den tilskadekomnes samlede varige mén er værre end det anførte i punktet, da den tilskadekomnes bevægelighed er værre end forudsat i punktet, og da der også er konstateret muskelsvind.

Vi foretager et fradrag for den del af ménet, der med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end arbejdsskaden. Vi vurderer, at den tilskadekomne har haft en kronisk skulderproblematik forud for arbejdsskaden, da den tilskadekomne har haft smerter og nedsat bevægelighed i venstre skulder før arbejdsskaden.

Vi skønner derfor det samlede mén højere end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, men finder – modsat Arbejdsmarkedets Erhvervssikring – grundlag for et mindre fradrag i den samlede méngrad. Vi når derfor til samme ménprocent som følge af arbejdsskaden.

5.2 TAB AF ERHVERVSEVNE

Vurderingen af tab af erhvervsevne er defineret i arbejdsskadesikringslovens § 17 (fodnote: Se bestemmelsens fulde ordlyd samt henvisning til lovbekendtgørelsen i bilag 1. *Fodnote slut*).

Lovboks

§ 17. Har arbejdsskaden nedsat tilskadekomnes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, har den pågældende ret til erstatning for tab af erhvervsevne. Der ydes ikke erstatning, hvis tabet af erhvervsevne er mindre end 15 pct.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af tabet af erhvervsevne tages hensyn til tilskadekomnes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning.

Stk. 3. Hvis den erhvervsmæssige situation ikke er afklaret, kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffe en midlertidig afgørelse om erstatning for erhvervsevnetab. Lovboks slut.

Erstatning for tab af erhvervsevne kompenserer den tilskadekomne for et økonomisk tab, som en arbejdsskade har medført. Tilkendelse af erstatning sker, når arbejdsskaden har nedsat den tilskadekomnes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde i et omfang, der svarer til 15 procent eller derover.

Det er den tilskadekomne, som har bevisbyrden for, at denne har lidt et tab i et erstatningsberettiget omfang.

Som udgangspunkt skal den erhvervsmæssige situation være afklaret, før der træffes afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne. Der kan dog træffes en midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne, når visse betingelser er opfyldt. Dette kræver, at der er en afklaring af de helbredsmæssige forhold. Det skal også være afklaret, at den tilskadekomne på grund af arbejdsskaden ikke kan vende tilbage til sit hidtidige arbejde i samme omfang som tidligere eller overgå til et andet arbejde, der giver en tilsvarende indtægt.

Hvis erhvervsevnetabet med overvejende sandsynlighed helt eller delvist skyldes andre forhold end arbejdsskaden, skal der ske nedsættelse eller bortfald af erstatningen. Det vil sige, at der skal ske fradrag i det samlede erhvervsevnetab.

Betingelserne for fradrag er defineret i arbejdsskadesikringslovens § 12:

Lovboks

§ 12. Erstatning og godtgørelse efter §§ 15-18 fastsættes på grundlag af arbejdsskadens følger. Erstatning og godtgørelse kan nedsættes eller efter omstændighederne bortfalde, hvis tilskadekomnes aktuelle lægelige eller sociale situation ikke udelukkende kan henføres til arbejdsskaden.

Stk. 2. Et påvist tab af erhvervsevne, et varigt mén eller en persons død anses for at være en følge af arbejdsskaden, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod, eller andet er fastsat i denne lov. Lovboks slut.

Ved bedømmelsen af et eventuelt fradrag og størrelsen heraf vil en lægefaglig vurdering af arbejdsskadens følger sammenholdt med eventuelle forudbestående og/eller konkurrerende lidelsers omfang og karakter blive inddraget i sagen, når det er relevant. Det er herefter en juridisk vurdering, om der ud fra oplysningerne i sagen sammenholdt med den lægefaglige vurdering er grundlag for at nedsætte erhvervsevnetabsprocenten eller lade erstatningen bortfalde.

5.2.1 Omgørelsesprocenten for sager om tab af erhvervsevne

Ankestyrelsen omgør i 2023 33 procent af sagerne om tab af erhvervsevne. Til sammenligning var omgørelsesprocenten på 31 i 2022 og 28 i 2021.

Omgørelserne i 2023 er fordelt på tre sagsudfald (2022 / 2021 i parentes):

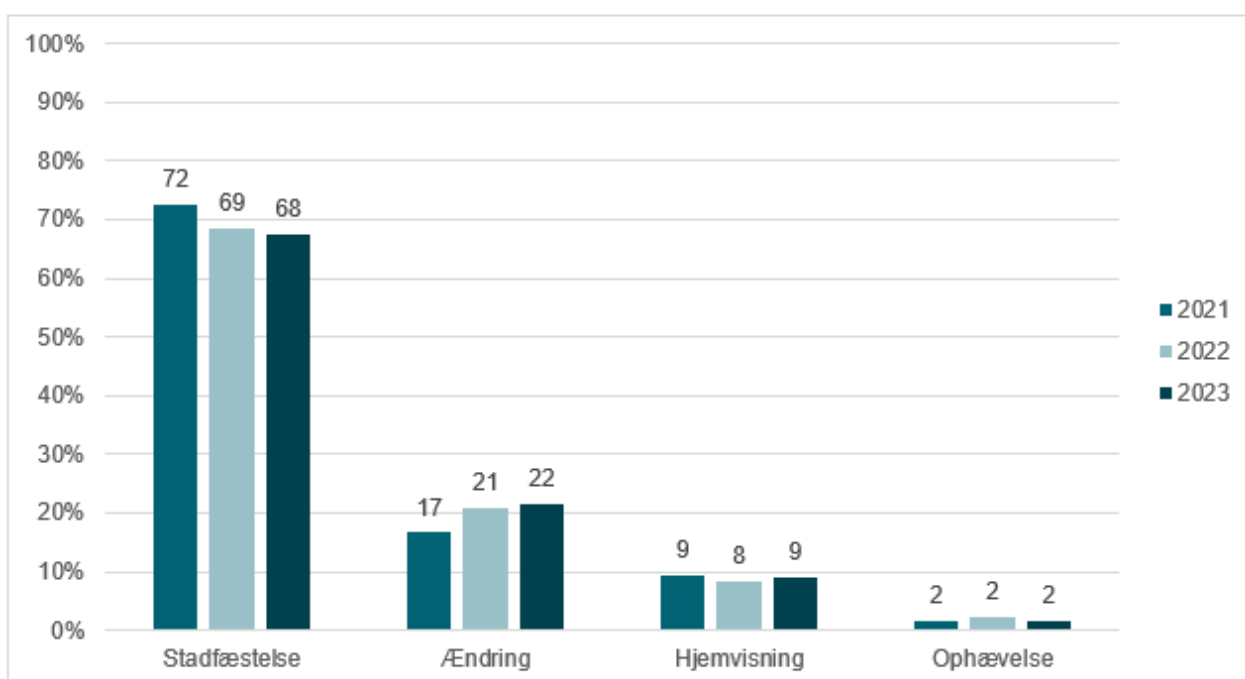
- 22 procent af det samlede antal afgjorte sager om tab af erhvervsevne er ændret (21 procent / 17 procent)

- 9 procent er hjemvist (8 procent / 9 procent)
- 2 procent er ophævet (2 procent / 2 procent)

Omgørelsesprocenten for sager om tab af erhvervsevne i 2021 til 2023 ligger i spændet 28-33. Omgørelsesprocenten er steget med 5 procentpoint siden 2021 og ligger 2 procentpoint højere end 2022. Dette skal dog ses i sammenhæng med vores ændrede registreringspraksis, som har medført en mindre stigning i omgørelsesprocenten (fodnote: Se kapitel 2.2. for en mere detaljeret beskrivelse af den nye registreringspraksis. Fodnote slut).

Fra 2022 til 2023 er der sket mindre stigninger i andelen af ændrede og hjemviste sager. Andelen af ophævelser er uændret.

FIGUR 5.4 SAGSUDFALD FOR TAB AF ERHVERVSEVNE I 2021-2023 (PROCENT)

Note: Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Procenttallene er afrundet, og summen vil derfor ikke nødvendigvis udgøre 100 procent. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

Ændrede afgørelser om tab af erhvervsevne

Når vi ændrer en afgørelse om tab af erhvervsevne, kan vi både forhøje eller nedsætte erstatningen for tab af erhvervsevne eller lade den bortfalde i sin helhed. Vi kan nedsætte erstatningen, selvom det er den tilskadekomne, der klager. Tilsvarende kan vi forhøje erstatningen, selvom det er forsikringsselskabet, der klager (fodnote: Dette følger af § 68, stk. 1 i bekendtgørelse af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Se bilag 1 for bestemmelsens ordlyd samt henvisning til lovbekendtgørelsen. Fodnote slut).

I 2023 ses en stigning i ændringer, hvor erstatningen for tab af erhvervsevne forhøjes, imens ændringer, hvor erstatningen nedsættes, er på samme niveau som i 2022. Af de ændrede

afgørelser om tab af erhvervsevne i 2023 er (2022 i parentes) (fodnote: Procenttallene er afrundet og udgør derfor ikke nødvendigvis 100 procent. Fodnote slut):

- 42 procent en forhøjelse (41 procent)
- 58 procent en nedsættelse (58 procent)

Når vi forhøjer erstatningen for tab af erhvervsevne, så fordeler forhøjelsen sig på følgende måde i 2023:

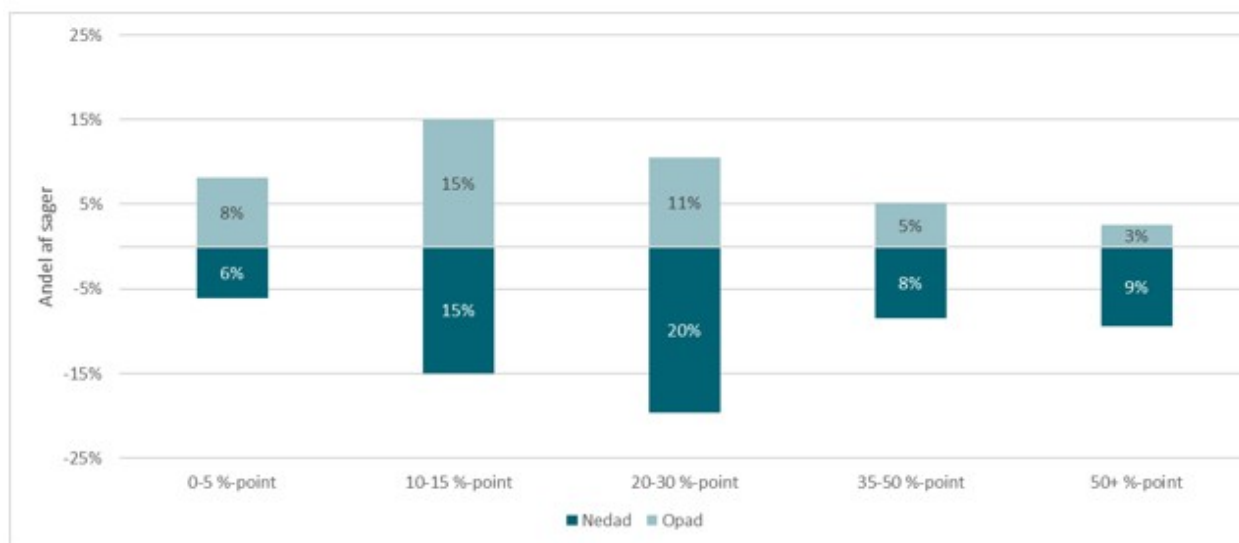
- 8 procent i intervallet 0-5 procentpoint
- 15 procent i intervallet 10-15 procentpoint
- 11 procent i intervallet 20-30 procentpoint
- 5 procent i intervallet 35-50 procentpoint
- 3 procent i intervallet 50+ procentpoint

Når vi nedsætter erstatningen for tab af erhvervsevne, så fordeler nedsættelsen sig på følgende måde i 2023:

- 6 procent i intervallet 0-5 procentpoint
- 15 procent i intervallet 10-15 procentpoint
- 20 procent i intervallet 20-30 procentpoint
- 8 procent i intervallet 35-50 procentpoint
- 9 procent i intervallet 50+ procentpoint

Ændringer i både op- og nedadgående retning i intervallet 10-15 procentpoint skal forstås i sammenhæng med, at hvis vi nedsætter et tab af erhvervsevne fra 15 procent til mindre end 15 procent (eller omvendt), vil ændringen fremgå af intervallet 10-15 procentpoint, da ændringen i vores sagsbehandlingssystem i så fald vil fremgå som en ændring på 15 procentpoint.

FIGUR 5.5 ÆNDRINGSDETALJER FOR TAB AF ERHVERVSEVNE (I PROCENTPOINT)

Note: Figuren indeholder fordeling på procentpoint – i hhv. positiv og negativ retning – for alle sager om tab af erhvervsevne, som Ankestyrelsen har ændret i 2023. Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

Årsagerne til ændringer af afgørelser om tab af erhvervsevne i 2023 fordeler sig på følgende måde (2022 i parentes):

- 51 procent skyldes en anden skønsmæssig vurdering (54 procent)
- 16 procent skyldes en anden lægefaglig vurdering (17 procent)
- 16 procent skyldes retsanvendelsen (17 procent)
- De resterende 17 procent af sagerne fordeler sig mellem oplysningsgrundlaget, nye væsentlige oplysninger og partens klagebemærkninger (12 procent)

De hyppigst forekommende årsager til ændringer er således i det væsentlige uændrede i forhold til 2022.

TABEL 5.4 ÅRSAGER TIL ÆNDRING FOR SAGER OM TAB AF ERHVERVSEVNE 2023

Afgørelsesårsag	Antal	Procent
Nye væsentlige oplysninger	32	7
Oplysningsgrundlag	39	9
Partens klagebemærkninger	7	2
Retsanvendelse	73	16
Ændret lægefaglig vurdering	72	16
Ændret skøn	230	51
I alt	453	100

Note: Ankestyrelsen registrerer kun ét årsagsemneord på hvert sagsnummer. Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Procenttallene er afrundet, og summen vil derfor ikke nødvendigvis udgøre 100 procent. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

Ændringer på grund af en anden skønsmæssig vurdering er i lighed med både 2021 og 2022 fortsat den hyppigst forekommende årsag til ændringer af afgørelser om tab af erhvervsevne.

En ændring som følge af en anden skønsmæssig vurdering kan for eksempel skyldes, at vi foretager et væsentligt andet skøn over den tilskadekomnes indtjeningsevne med arbejdsskadens følger.

Særligt hvis den tilskadekomnes erhvervsmæssige situation fortsat er uafklaret – eksempelvis hvis den tilskadekomne modtager sygedagpenge – er vurderingen af tab af erhvervsevne i høj grad skønspregt.

Det følger af arbejdsskadesikringslovens § 17, stk. 2, at der ved vurderingen af erhvervsevnetabet skal tages hensyn til den tilskadekomnes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning. Ved vurderingen skal arbejdsskademyndighederne inddrage og afveje disse skønsmomenter.

En ændring som følge af en anden skønsmæssig vurdering skyldes i mange tilfælde også vurderingen af fradrag, herunder vægtningen af forudbestående og/eller konkurrerende sygdommes eller skaders indflydelse på erhvervsevnen sammenholdt med arbejdsskadens indflydelse.

Ved mindre ændringer i erhvervsevnetabet skyldes ændringen oftest, at Ankestyrelsen foretager et andet skøn af den tilskadekomnes indtjeningsevne med arbejdsskadens følger og dermed når til et ændret resultat.

Ved større ændringer i erhvervsevnetabet er ændringen ofte begrundet i, at Ankestyrelsen vurderer grundlaget for at nedsætte erstatningen (fradrag) anderledes.

Vurderingen af fradrag vil oftest indeholde et element af medicinsk skøn. Det kan derfor i nogle tilfælde være vanskeligt at afgrænse, om en sag ændres som følge af en anden lægefaglig vurdering eller en anden skønsmæssig vurdering. Det beror på en afvejning af, hvilke af de to årsager der får størst betydning for sagens udfald (fodnote: Se bilag 3, hvor Ankestyrelsens registreringer er nærmere beskrevet. *Fodnote slut*).

Hjemviste sager om tab af erhvervsevne

Årsagerne til hjemvisninger af afgørelser om tab af erhvervsevne i 2023 fordeler sig på følgende måde (2022 i parentes):

- 62 procent skyldes oplysningsgrundlaget (72 procent)
- 13 procent skyldes nye væsentlige oplysninger (11 procent)
- 8 procent skyldes retsanvendelsen (9 procent)
- De resterende 17 procent af sagerne fordeler sig mellem en ændret lægefaglig vurdering, en ændret skønsmæssig vurdering, partens klagebemærkninger og andre forhold vedrørende sagsbehandlingen (7 procent)

De hyppigst forekommende årsager til hjemvisning er således de samme som i 2022. De store udsving i procenterne skal ses i sammenhæng med det relativt beskedne antal hjemvisninger af sager om tab af erhvervsevne.

TABEL 5.5 ÅRSAG TIL HJEMVISNINGER FOR SAGER OM TAB AF ERHVERVSEVNE 2023

Afgørelsesårsag	Antal	Procent
Andre forhold vedrørende sagsbehandling	14	7
Nye væsentlige oplysninger	24	13
Oplysningsgrundlag	118	62
Partens klagebemærkninger	4	2
Retsanvendelse	15	8
Ændret lægefaglig vurdering	14	7
Ændret skøn	2	1
I alt	191	100

Note: Ankestyrelsen registrerer kun ét årsagsemneord på hvert sagsemne. Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

Et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag er fortsat den overvejende årsag til, at sager om tab af erhvervsevne bliver hjemvist.

Det kan blandt andet skyldes manglende oplysninger om indtjeningsevnen før og efter skaden, som får betydning ved vurderingen af det samlede erhvervsevnetab. Det kan også skyldes, at der mangler lægelige eller kommunale oplysninger om mulige konkurrerende og/eller forudbestående lidelsers betydning for funktionsevnen, som kan have betydning for spørgsmålet om fradrag.

Arbejdstilsynet har tidligere bedt Ankestyrelsen om at udarbejde en praksisundersøgelse, som nærmere skulle afdække, hvilke oplysninger der typisk mangler, når vi hjemviser afgørelser om tab af erhvervsevne på grund af oplysningsgrundlaget. Undersøgelsen blev offentliggjort i marts 2023 (fodnote: Praksisundersøgelsen kan tilgås [her](#). Fodnote slut).

Det fremgår af praksisundersøgelsen, at den hyppigst forekommende type af manglende oplysninger er lægelige oplysninger. Når der ikke er indhentet tilstrækkelige lægelige oplysninger, er det særligt spørgsmålet om fradrag eller årsagssammenhæng, som vi ikke kan vurdere.

Praksisundersøgelsen viser også, at der i flere af de hjemviste sager manglede erhvervsmæssige oplysninger. Når der ikke er indhentet tilstrækkelige erhvervsmæssige oplysninger, herunder om indkomst, er det særligt spørgsmålet om den tilskadekomnes indtjeningsevne før og efter arbejdsskaden, som vi ikke kan vurdere.

Da et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag stadig er den klart hyppigst forekommende årsag til hjemvisning af sager om tab af erhvervsevne, og da praksisundersøgelsen gennem konkrete sagseksempler illustrerer årsagerne til hjemvisninger på området, har vi ikke udvalgt eksempler på hjemviste afgørelser om tab af erhvervsevne.

Ophævede afgørelser om tab af erhvervsevne

74 procent af alle ophævede afgørelser om tab af erhvervsevne i 2023 skyldes retsanvendelsen. I 26 procent af tilfældene er årsagen andre forhold vedrørende sagsbehandlingen.

I 2022 var årsagen til 98 procent af alle ophævelser af tab af erhvervsevne retsanvendelsen. De resterende 2 procent (svarende til én sag) blev ophævet som følge af andre forhold vedrørende sagsbehandlingen.

TABEL 5.6 ÅRSAG TIL OPHÆVELSE FOR SAGER OM TAB AF ERHVERVSEVNE 2023

Afgørelsesårsag	Antal	Procent
Andre forhold vedrørende sagsbehandling	9	26
Retsanvendelse	26	74
I alt	35	100

Note: Ankestyrelsen registrerer kun ét årsagsemneord på hvert sagsemne. Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. I 2023 udgjorde afgørelser fra Færøerne og Grønland 32 afgjorte sager. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

En forkert retsanvendelse er fortsat den overvejende årsag til, at sager om tab af erhvervsevne ophæves.

Ophævelser som følge af forkert retsanvendelse vil i de fleste tilfælde skyldes, at Ankestyrelsen ændrer Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse om anerkendelse af en ulykke eller en erhvervssygdom til et afslag på anerkendelse. Hvis der ikke er en anerkendt arbejdsskade, har den tilskadekomne ikke ret til ydelser efter loven. Som konsekvens heraf ophæver vi afgørelsen om tab af erhvervsevne.

I så fald registrerer vi ophævelsen af afgørelsen om tab af erhvervsevne med årsagen retsanvendelse. Det skyldes, at anerkendelsen bortfalder, og derfor er der ikke længere en (rets)gyldig afgørelse om tab af erhvervsevne.

Vi har ikke udvalgt eksempler på ophævede afgørelser om tab af erhvervsevne. Det skyldes, at de ophævede afgørelser ikke er et udtryk for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings materielle behandling af sager om tab af erhvervsevne, men derimod nærmere deres behandling af sager om anerkendelse.

Stadfæstede afgørelser om tab af erhvervsevne

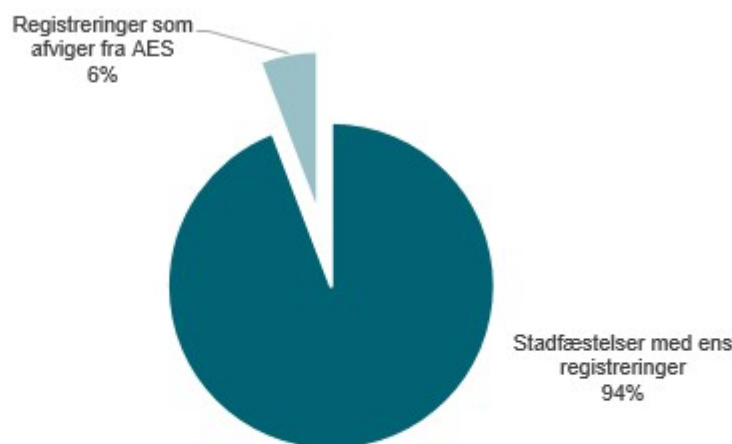
I 2023 stadfæster Ankestyrelsen 68 procent af alle afgørelser om tab af erhvervsevne. Blandt disse stadfæstelser henviser vi i 49 procent af tilfældene til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelse (fodnote: Se tabel A.7 i bilag 4 for en mere detaljeret oversigt over, hvordan stadfæstelser med henvisning til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelse fordeler sig på de enkelte sagsområder. *Fodnote slut*). Dette er samme niveau som i 2022.

I 94 procent af alle stadfæstelser registrer vi, at vi er nået til samme resultat som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det betyder, at vi er enige i det samlede erhvervsevnetabs størrelse, og hvis vi foretager fradrag i erhvervsevnetabsprocenten, har fradragets størrelse også været tilsvarende Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering.

I 6 procent af alle stadfæstede sager vurderer vi dog dele af de underliggende forhold anderledes end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis vi

vurderer det samlede erhvervsevnetab anderledes end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, men som følge af en anden vurdering af fradragets størrelse, når frem til det samme resultat.

FIGUR 5.6 STADFÆSTEDE AFGØRELSE OM TAB AF ERHVERVSEVNE 2023

Note: Data vedrører kun realitetsbehandlede sager, som Ankestyrelsen har registreret med sagsudfaldet stadfæstelse. Figuren viser, at Ankestyrelsen i 94 procent af alle stadfæstede afgørelser om tab af erhvervsevne har registreret sagen ligesom Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, mens 6 procent af alle stadfæstelser har registreringer som afviger. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

5.2.2 Tendenser for sager om tab af erhvervsevne

Ankestyrelsen har udvalgt en række tendenser fra sager om tab af erhvervsevne i 2023.

Vi har udvalgt to sager, der kan illustrere årsager til, at vi oftest ændrer en afgørelse om tab af erhvervsevne grundet en anden skønsmæssig vurdering.

Vi har også udvalgt to sager til at illustrere den tendens, at vi ændrer en afgørelse om tab af erhvervsevne, fordi vi vurderer spørgsmålet om fradrag væsentlig anderledes end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Afgørelser om tab af erhvervsevne er forbundet med en høj grad af skønsudøvelse. Dette kan både være gældende i forhold til fastsættelsen af det samlede erhvervsevnetab og vurderingen af et eventuelt fradrag.

Vi tilsidesætter som udgangspunkt ikke Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering, hvis alle relevante skønsmomenter er indgået i vurderingen af erhvervsevnetabet, medmindre vi har en væsentligt anden skønsmæssig vurdering.

Vi har derfor ved udvælgelsen af eksempler fokuseret på større ændringer af erhvervsevnetabet for at belyse årsagerne til disse ændringer.

Årsagen til ændringen er i begge eksempler en væsentlig anden skønsmæssig vurdering af

forudbestående eller en konkurrerende skades eller sygdoms indflydelse på erhvervsevnen. Eksemplerne er ændringer i intervallet 20-30 procentpoint i både op- og nedadgående retning.

Anden skønsmæssig vurdering af forudbestående eller konkurrerende skade/sygdoms indflydelse på erhvervsevnen

Det er den tilskadekomne, som har bevisbyrden for størrelsen af det samlede erhvervsevnetab, og at tabet er på mindst 15 procent.

Arbejdsskademyndighederne skal herefter foretage en afvejning af, om hele eller dele af erhvervsevnetabet med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end følger efter arbejdsskaden (fradrag).

Den tilskadekomne har således ikke ret til erstatning for tab af erhvervsevne for erhvervsevnenedsættende funktionsbegrænsninger, som med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end følger efter arbejdsskaden.

I de sager, hvor Ankestyrelsen foretager en større ændring af størrelsen af erhvervsevnetabet som følge af arbejdsskaden, skyldes det ofte en anden vurdering af spørgsmålet om fradrag:

- Ankestyrelsen vurderer i modsætning til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at der er grundlag for fradrag.
- Ankestyrelsen vurderer i modsætning til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at der ikke er grundlag for fradrag.
- Ankestyrelsen er enig i, at der er grundlag for fradrag, men har en væsentlig anden vurdering af størrelsen af fradraget.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen skal bevise, at der er grundlag for at foretage et fradrag i det samlede erhvervsevnetab. Dette følger af arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2.

Fradrag i erstatningen kan kun ske, hvis det er overvejende sandsynligt, at den tilskadekomnes samlede erhvervsevnetab helt eller delvist skyldes andre forhold end arbejdsskaden og ville have manifesteret sig i en nedsat erhvervsevne, også selvom arbejdsskaden ikke var sket. Det kan være som følge af en forudbestående skade eller sygdom, der er forværret efter – men uafhængigt af – arbejdsskaden. Det kan også være som følge af, at der efter arbejdsskaden er kommet en konkurrerende skade eller sygdom, som under alle omstændigheder ville medføre en begrænsning af erhvervsevnen i nærmeste fremtid.

Sag nr. 11 er et eksempel på, at vi foretager en anden skønsmæssig vurdering af, om bevisbyrden for fradrag er løftet. Modsat Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer vi, at der er grundlag for et fradrag i det samlede erhvervsevnetab.

ÆNDRING – læsion af nerve i underarmen – fradrag

Sag nr. 11 drejer sig om erstatning for tab af erhvervsevne som følge af en anerkendt arbejdsskade i form af læsion af nerve i underarmen (nervus medianus).

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse:

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse om, at den tilskadekomne har ret til erstatning for tab af erhvervsevne på 95 procent efter overgang til førtidspension. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at den tilskadekomne har et betydeligt skånebehov i forhold til ethvert erhverv, men at den tilskadekomne ikke er helt uden funktionsevne.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at der ikke er grundlag for et fradrag i det samlede erhvervsevnetab som følge af den tilskadekomnes lænderyggener og psykiske gener. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at det ikke er overvejende sandsynligt, at generne i lænderyggen ville have påvirket den tilskadekomnes erhvervsevne i nær fremtid, hvis arbejdsskaden ikke var sket. I forhold til den tilskadekomnes psykiske symptomer lægger Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vægt på, at det af den tilskadekomnes lægejournal fremgår, at den tilskadekomne har det godt og nedtrapper i medicin.

Ankestyrelsens afgørelse:

Ankestyrelsen nedsætter erhvervsevnetabet fra 95 procent til 75 procent. Vi er enige i, at det samlede erhvervsevnetab er 95 procent. Vi vurderer dog, at en del af det samlede erhvervsevnetab med overvejende sandsynlighed skyldes konkurrerende gener fra lænderyggen og psykiske symptomer. Fradragets størrelse er skønnet til 1/5.

Afgørende for resultatet:

Vi vurderer, at den tilskadekomnes lændesmerter og psykiske symptomer med overvejende sandsynlighed nedsætter erhvervsevnen uafhængigt af arbejdsskaden.

I forhold til lændesmerterne er det afgørende for vurderingen, at den tilskadekomnes smerter i ryggen først opstår efter arbejdsskaden, men tilkommer uafhængigt af denne. Det er desuden afgørende, at disse har betydning for den tilskadekomnes funktionsevne i virksomhedspraktikkerne, og at det medfører begrænsninger i forhold til, hvilke arbejdsopgaver den tilskadekomne kan udføre.

I forhold til de psykiske symptomer er det afgørende for vurderingen, at den tilskadekomne var udsat for en privat psykisk belastning kort efter arbejdsskaden, som krævede psykologhjælp og medicinsk behandling. Det er desuden afgørende, at den tilskadekomne som følge af sine psykiske symptomer ikke kan indlære nye eller mere komplicerede arbejdsgange og ikke må udsættes for tidspres eller anden form for belastning. Det fremgår af opdateret lægejournal, indhentet i forbindelse med sagens behandling, at den tilskadekomne fortsat lider af psykiske symptomer.

Sag nr. 12 er et eksempel på den omvendte situation, hvor Ankestyrelsen – modsat Arbejdsmarkedets Erhvervssikring – vurderer, at betingelserne for fradrag ikke er opfyldt.

Hvis arbejdsskaden isoleret set kan forklare den tilskadekomnes erhvervsmæssige situation samt det samlede erhvervsevnetab, og det ikke er godtgjort, at eventuelle konkurrerende forhold medfører en yderligere forringelse af den tilskadekomnes erhvervsevne, kan arbejdsskademyndigheden ikke foretage et fradrag i erhvervsevnetabet.

Ankestyrelsens lægekonsulent har deltaget under sagens behandling. Selvom det er den skønsmæssige vurdering, der er afgørende, er sagen derfor også et eksempel på, at det som

et led i skønsvurderingen kan være nødvendigt at indhente en lægefaglig vurdering med henblik på afklaring af lægelige forhold i sagen.

ÆNDRING – Fraktur med efterfølgende amputation af venstre tredje tå – EJ grundlag for FRADrag

Sag nr. 12 drejer sig om erstatning for tab af erhvervsevne som følge af en anerkendt arbejdsskade i form af fraktur med efterfølgende amputation af venstre tredje tå.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse:

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse om, at den tilskadekomne har ret til erstatning for tab af erhvervsevne på 55 procent efter overgang til førtidspension. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsætter det samlede erhvervsevnetab til 85 procent. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at den tilskadekomne har et betydeligt skånebehov i forhold til ethvert erhverv, men at den tilskadekomne ikke er helt uden funktionsevne.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at en del af det samlede erhvervsevnetab med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end arbejdsskaden. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring lægger vægt på, at den tilskadekomne har fået gener i ryggen, venstre knæ og hofte, som giver skånebehov over for ryg-, knæ- og hoftebelastende arbejde. Fradragets størrelse er skønnet til 1/3.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer også, at der ikke er grundlag for at foretage et fradrag i erhvervsevnetabet som følge af den tilskadekomnes psykiske symptomer, da disse ikke er erhvervshindrende.

Ankestyrelsens afgørelse:

Ankestyrelsen forhøjer erhvervsevnetabet fra 55 procent til 85 procent. Vi er enige i, at det samlede erhvervsevnetab er 85 procent. Vi vurderer dog, at der ikke er grundlag for at foretage et fradrag i det samlede erhvervsevnetab.

Afgørende for resultatet:

Vi vurderer, at arbejdsskadens følger, herunder den tilskadekomnes gener i/fra venstre fod og den afledte kroniske smertetilstand, giver betydelige funktionsbegrænsninger i forhold til gående, stående og stillesiddende arbejde, og at dette er årsagen til overgangen til førtidspension. Vi vurderer også, at der ikke er andre helbredsmæssige forhold af en karakter, der i yderligere grad nedsætter erhvervsevnen i væsentligt omfang.

Vi finder det ikke overvejende sandsynligt, at der er konkurrerende funktionsbegrænsninger som følge af den tilskadekomnes knæ-, ryg- og hoftegener af en karakter, der ville have manifesteret sig i et varigt tab af erhvervsevne, hvis arbejdsskaden ikke var sket. Det afgørende for denne vurdering er, at der ikke påvist abnorme fund i knæene, at der er fri bevægelighed i bryst- og lænderyggen, samt at det er beskrevet, at arbejdsskaden giver afledte følger i knæ- og hofteregionen.

Vi er enige med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i, at der ikke er grundlag for at foretage et fradrag i erhvervsevnetabet som følge af den tilskadekomnes psykiske symptomer, da disse ikke har et sådan omfang, at de udgør en erhvervsmæssig barriere.

Den tilskadekomnes samlede tab af erhvervsevne er en følge af den anerkendte arbejdsskade, medmindre oplysninger i sagen godtgør, at hele eller dele af erhvervsevnetabet med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end arbejdsskaden.

Denne formodningsregel gælder også ved vurderingen af erhvervsnedsættende psykiske symptomer efter en anerkendt fysisk arbejdsskade.

Sag nr. 13 er et eksempel på, at Ankestyrelsen foretager en anden skønsmæssig vurdering af, om bevisbyrden for fradrag som følge af psykiske symptomer efter en fysisk arbejdsskade er løftet. Modsat Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer vi, at der ikke er grundlag for fradrag.

Sagen er også et eksempel på, at arbejdsskadens karakter, omfang og indvirkning på den daglige livsførelse indgår som et moment i vurderingen. Afgørelsen indeholder desuden en vurdering af betydningen af den tilskadekomnes forudbestående psykiske sårbarhed.

ÆNDRING – brud på øjenhulebunden på venstre side og hjernerystelse – EJ grundlag for FRADRAG for psykiske symptomer

Sag nr. 13 drejer sig om erstatning for tab af erhvervsevne som følge af en anerkendt arbejdsskade i form af brud på øjenhulebunden på venstre side og hjernerystelse.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse:

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse om, at den tilskadekomne har ret til en midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne på 35 procent, mens denne modtager ledighedsydelse. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsætter det samlede erhvervsevnetab til 50 procent.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at omkring 1/3 af det samlede erhvervsevnetab med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end arbejdsskaden. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring lægger vægt på, at den tilskadekomne har oplevet en forværring af sine psykiske symptomer, som medfører varige funktionsbegrænsninger og yderligere forringelse af den tilskadekomnes erhvervsevne. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at der ikke er årsagssammenhæng mellem arbejdsskaden og den tilskadekomnes depressive symptomer.

Ankestyrelsens afgørelse:

Ankestyrelsen forhøjer erhvervsevnetabet fra 35 procent til 50 procent. Vi er enige i, at det samlede erhvervsevnetab er 50 procent. Vi vurderer dog, at der ikke er grundlag for at foretage et fradrag i det samlede erhvervsevnetab som følge af den tilskadekomnes psykiske symptomer.

Afgørende for resultatet:

Vi vurderer, at den tilskadekomnes psykiske symptomer ikke med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end arbejdsskadens følger. Vi lægger vægt på, at arbejdsskaden medfører både helbredsmæssige og sociale konsekvenser, samt at der ikke er oplysninger om konkurrerende belastninger i den tilskadekomnes livssituation.

Vi lægger også vægt på, at den tilskadekomnes selv kobler sine psykiske symptomer med arbejdsskaden og dennes efterforløb.

Vi vurderer også, at det heller ikke ud fra prognosesynspunktet er overvejende sandsynligt, at den tilskadekomnes prædisponering for psykisk sygdom og psykiske belastning i barndommen ville have udviklet sig til at blive erhvervshindrende i nær fremtid uafhængigt af arbejdsskaden. Vi henviser til praksis i principmeddelelse 9-23.

Bilag 1: Regelgrundlag

Nedenfor fremgår de regler, der er særligt relevante for og inddraget i redegørelsen. Det fremgår desuden, hvilket regelgrundlag reglerne er uddraget fra.

Uddrag af Bekendtgørelse af lov om arbejdsskadesikring

ARBEJDSSKADESIKRINGSLOVENS § 6 (ULYKKER MED SKADESDATO FRA OG MED DEN 1. JANUAR 2020)

§ 6. Ved en ulykke forstås efter denne lov en personskade forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage.

Stk. 2. Personskaden, jf. stk. 1, kan være fysisk eller psykisk og kan være varig eller forbigående. Det er ikke et krav, at personskaden medfører behov for behandling, eller at personskaden er blevet behandlet.

TIDLIGERE ULYKKESBEGREB:

Arbejdsskadesikringsloven § 6 (ulykker indtrådt fra og med den 1. januar 2004 til og med den 31. december 2019)

§ 6. Ved en ulykke forstås efter denne lov en personskade forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage.

Stk. 2. For ulykker gælder retsvirkningerne i denne lov fra den dag, hvor ulykken indtræder, eller hvor den påvirkning, der har forårsaget ulykken, ophører, medmindre andet er fastsat i loven.

ARBEJDSSKADESIKRINGSLOVENS § 7

§ 7. Ved erhvervssygdomme forstås efter denne lov:

1) Sygdomme, som efter medicinsk dokumentation er forårsaget af særlige påvirkninger, som bestemte persongrupper gennem deres arbejde eller de forhold, det foregår under, er udsat for i højere grad end personer uden sådant arbejde. Endvidere sygdomme hos et levendefødt barn, der er pådraget inden fødslen som følge af moderens arbejde under graviditeten. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter indstilling fra Erhvervssygdomsudvalget, jf. § 9, i en fortegnelse, hvilke sygdomme der anses for at være af denne karakter.

2) Andre sygdomme, herunder sygdomme hos et levendefødt barn pådraget inden fødslen, hvis det godtgøres, enten at sygdommen efter den nyeste medicinske dokumentation opfylder de krav, som er nævnt i nr. 1, 1. pkt., eller at den må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdets særlige art.

Stk. 2. Sygdomme som følge af påvirkninger af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen vil kunne henføres under loven ved ændring af fortegnelsen nævnt i stk. 1, nr. 1, eller efter stk. 1, nr. 2, hvis det godtgøres, at disse påvirkninger har skadende effekt på foster eller barn.

Stk. 3. Sygdomme, der er omfattet af stk. 1, nr. 2, og stk. 2, kan kun anerkendes efter forelæggelse for Erhvervssygdoms-udvalget, jf. § 9. Disse sygdomme skal forelægges Erhvervs-sygdomsudvalget, når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skønner, at der er mulighed for, at sygdommen vil kunne anerkendes.

ARBEJDSSKADESIKRINGSLOVENS § 8

§ 8. En person, der har pådraget sig en sygdom, som er optaget i fortegnelsen over erhvervssygdomme, jf. § 7, stk. 1, har krav på ydelser efter loven, medmindre det anses for overvejende sandsynligt, at sygdommen skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige.

Stk. 2. For erhvervssygdomme gælder retsvirkningerne i denne lov fra den dag, hvor sygdommen anmeldes, medmindre andet er fastsat i loven.

ARBEJDSSKADESIKRINGSLOVENS § 12

§ 12. Erstatning og godtgørelse efter §§ 15-18 fastsættes på grundlag af arbejdsskadens følger. Erstatning og godtgørelse kan nedsættes eller efter omstændighederne bortfalde, hvis tilskadekomnes aktuelle lægelige eller sociale situation ikke udelukkende kan henføres til arbejdsskaden.

Stk. 2. Et påvist tab af erhvervsevne, et varigt mén eller en persons død anses for at være en følge af arbejdsskaden, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod, eller andet er fastsat i denne lov.

ARBEJDSSKADESIKRINGSLOVENS § 16

§ 16. Fristen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af, om en anmeldt skade er omfattet af loven, er:

- 1) 3 måneder for afgørelse af, om en anmeldt ulykke er omfattet af loven.
- 2) 6 måneder for afgørelse af, om en anmeldt sygdom, der behandles efter § 7, stk. 1, nr. 1, er omfattet af loven.
- 3) 2 år for afgørelse af, om en anmeldt sygdom, der behandles efter § 7, stk. 1, nr. 2, og § 7, stk. 2, er omfattet af loven.

Stk. 2. Fristen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af, om tilskadekomne har ret til ydelser efter loven, jf. § 11, nr. 1-3, er 1 år. Fristen er dog 2 år for sager omfattet af § 7, stk. 1, nr. 2.

Stk. 3. Fristerne i stk. 1 og 2 regnes fra den dag, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har modtaget anmeldelsen.

Stk. 4. Fristerne i stk. 1 og 2 gælder tilsvarende for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af, om efterladte har ret til ydelser efter loven, jf. § 11, nr. 4-6, når arbejdsskaden har medført døden. Fristerne regnes fra den dag, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har modtaget anmeldelse af dødsfaldet.

Stk. 5. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring underretter sagens parter, når afgørelserne ikke kan træffes inden for de frister, der er nævnt i stk. 1, 2 og 4. Underretningen skal indeholde en begrundelse om, hvorfor fristerne ikke kan overholdes og oplysning om, hvornår afgørelsen forventes truffet.

Stk. 6. Forskud på erstatning for tab af erhvervsevne og på godtgørelse for varigt mén kan udbetales i tiden inden den endelige afgørelse.

ARBEJDSSKADESIKRINGSLOVENS § 17

§ 17. Har arbejdsskaden nedsat tilskadekomnes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, har den pågældende ret til erstatning for tab af erhvervsevne. Der ydes ikke erstatning, hvis tabet af erhvervsevne er mindre end 15 pct.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af tabet af erhvervsevne tages hensyn til tilskadekomnes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning.

Stk. 3. Hvis den erhvervsmæssige situation ikke er afklaret, kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffe en midlertidig afgørelse om erstatning for erhvervsevnetab.

Stk. 4. Erstatning for tab af erhvervsevne til et barn med fosterskade, jf. § 7, stk. 1, nr. 2, eller til et barn med sygdomme som følge af påvirkning af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen, jf. § 7, stk. 2, kan tidligst ydes fra det 15. år.

Stk. 5. Erstatningen tilkendes som en løbende ydelse, medmindre den kapitaliseres efter reglerne i § 27.

Stk. 6. Ved fuldstændigt tab af erhvervsevne udgør den løbende ydelse årligt 83 pct. af tilskadekomnes årsløn, jf. § 24, og ved nedsættelse af erhvervsevnen en forholdsmæssig del heraf.

Stk. 7. Den årlige erstatning udbetales med 1/12 månedligt forud. Erstatningen løber fra det tidspunkt, hvor der er påvist et tab af erhvervsevne, dog ikke fra et tidspunkt, der ligger, før arbejdsskaden er anmeldt. Udbetaling af løbende erstatning ophører med udgangen af den måned, hvor tilskadekomne når folkepensionsalderen, jf. lov om social pension. Er tilskadekomne på tidspunktet for afgørelsen 2 år eller mindre fra at nå folkepensionsalderen, udbetales erstatningen efter reglerne i § 27 som et kapitalbeløb med den faktor, der er fastsat for en person, der er 2 år fra at nå folkepensionsalderen, ganget med den årlige løbende erstatning. Det samme gælder tilskadekomne, der har nået folkepensionsalderen.

Stk. 8. Udbetales erstatningen som et kapitalbeløb efter reglerne i § 27, stk. 1, 1. pkt., har tilskadekomne ret til en løbende erstatning fra det tidspunkt, hvor der er påvist et tab af erhvervsevne, dog ikke fra et tidspunkt, der ligger, før arbejdsskaden er anmeldt, og frem til tidspunktet for omsætningen af erstatningen.

Stk. 9. Reglerne i stk. 7 og 8 anvendes tilsvarende i sager, der genoptages efter §§ 41 og 42. Der udbetales i disse sager ikke erstatning fra et tidspunkt, der ligger før anmodningen om genoptagelse, eller før Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har genoptaget sagen, jf. § 42.

ARBEJDSSKADESIKRINGSLOVENS § 18

§ 18. Har en arbejdsskade påført tilskadekomne varigt men, har den pågældende ret til godtgørelse. Godtgørelse ydes dog ikke, hvis méngraden fastsættes til mindre end 5 pct.

Stk. 2. Méngraden fastsættes på grundlag af skadens medicinske art og omfang og under hensyn til de ulemper i tilskadekomnes personlige livsførelse, som arbejdsskaden har forvoldt.

Arbejdsskadesikringslovens § 38

§ 38. Tilskadekomne skal snarest muligt efter arbejdsskadens indtræden lade sig undersøge af en læge og derefter gennemgå den lægebehandling eller den optræning, som lægen eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring finder nødvendig. Tilskadekomne skal om nødvendigt lade sig indlægge til observation på sygehus eller lignende institution. Tilskadekomne skal endvidere efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings bestemmelse lade sig undersøge af en læge udpeget af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, lade sig arbejdsprøve og efter anmodning afgive mundtlig forklaring for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Undlader tilskadekomne at efterkomme kravene efter denne bestemmelse, anvendes reglen i § 13, stk. 1.

Stk. 2. Tilskadekomne har ret til at få betalt rejseudgifter ved lægebehandling m.v., jf. stk. 1, når lægebehandlingen m.v. sker efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings anmodning. Tilskadekomne har endvidere ret til at få erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste ved behandling m.v., jf. stk. 1, 2. og 3. pkt., hvis fraværet er af mindst 2 timers varighed. Som grundlag for beregningen kan højst anvendes den timefortjeneste, der svarer til den i § 24, stk. 5, nævnte årsløn. I sager om ulykker betales udgifterne af forsikringsselskabet. I sager om erhvervssygdomme betales udgifterne af bidrag, jf. § 55.

Stk. 3. Stk. 2 gælder også, når Ankestyrelsen har begæret de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Betingelsen om, at der skal foreligge en anmodning fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen, for at forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssikring betaler udgifterne efter stk. 2 og 3, kan fraviges i de tilfælde, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen finder oplysningerne nødvendige. I sager om arbejdsulykker skal forsikringsselskabet alene betale udgifter, der er opstået eller afholdt efter skadens indtræden. I sager om erhvervssygdomme skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring alene betale udgifter, der er opstået eller afholdt efter, at skaden er anmeldt, jf. § 8, stk. 2.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for betaling af udgifter efter stk. 2 og 3 og bekendtgør årligt, med hvilke beløb der kan betales for transport m.v.

ARBEJDSKADESIKRINGSLOVENS § 44

§ 44. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser efter § 40 kan indbringes for Ankestyrelsen af

- 1) tilskadekomne eller dennes efterladte,
- 2) forsikringsselskabet i sager om ulykker,
- 3) bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension i sager om erhvervssygdomme og
- 4) arbejdsgiveren, for så vidt angår afgørelser om anerkendelse af arbejdsskader og afgørelser efter § 35, stk. 5.

Stk. 2. Klage efter stk. 1 skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har modtaget afgørelsen.

Stk. 3. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil.

Stk. 4. Ved Ankestyrelsens behandling af sager efter denne lov finder kapitel 9 samt §§ 68 og 70 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område anvendelse, medmindre andet følger af denne lov.

Stk. 5. I det omfang arbejdsgiveren, forsikringsselskabet eller bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension indbringer Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse for Ankestyrelsen, har klagen opsættende virkning. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension har ret til aktindsigt i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens sag efter forvaltningslovens kapitel 4.

Stk. 6. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring videregiver ved afgørelsen af anerkendelsesspørgsmålet i arbejdsskadesagen oplysning om tilskadekomnes diagnose til arbejdsgiveren.

Stk. 7. Inden Ankestyrelsen behandler en klage efter stk. 1, skal Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurdere, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Klagen sendes derfor til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Ved vurderingen kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring tage stilling til faktiske og retlige såvel som skønsmæssige elementer i afgørelsen.

Stk. 8. Kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke give klageren medhold, sendes klagen med begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til Ankestyrelsen.

Stk. 9. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for behandling af klagesager, herunder også regler om tidsfrister for indsendelse og videresendelse af klager m.v.

Uddrag af Bekendtgørelse af lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring

§ 16. Ankestyrelsen skal en gang årligt udarbejde en redegørelse til beskæftigelsesministeren om sagsbehandlingen i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på baggrund af de sager, der

indbringes for Ankestyrelsen. Redegørelsen skal indeholde statistik over de indbragte sager og angive årsagerne til, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser ikke stadfæstes.

Stk. 2. Redegørelsen følger kalenderåret og indsendes senest 6 måneder efter årets afslutning.

Stk. 3. Redegørelsen skal forelægges for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings bestyrelse, der skal have lejlighed til at afgive sine bemærkninger til redegørelsen, inden den sendes til beskæftigelsesministeren.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan anmode Ankestyrelsen om at foretage generelle undersøgelser af praksis på de områder, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring varetager, jf. § 2, i det omfang Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer konkrete afgørelser, der efter lovgivningen kan påklages til Ankestyrelsen. De faglige og ressourcemæssige rammer for den enkelte undersøgelse fastlægges ved aftale mellem Beskæftigelsesministeriet og Ankestyrelsen.

Stk. 5. Ankestyrelsen kan fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring indhente sager og øvrige oplysninger, der er nødvendige, for at Ankestyrelsen kan foretage undersøgelser, som beskæftigelsesministeren rekvirerer i medfør af stk. 4. Oplysninger om afgørelser kan indhentes i såvel skriftlig som elektronisk form.

Uddrag af Bekendtgørelse om klage over Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser

§ 9. Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter genvurderingen giver klageren helt eller delvist medhold, sendes ny afgørelse til sagens parter inden 4 uger efter udløbet af klagefristen. Den nye afgørelse kan indbringes for Ankestyrelsen.

Stk. 2. En ny afgørelse, der giver klageren helt eller delvist medhold, har virkning fra tidspunktet for den første afgørelse.

Stk. 3. Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at afgørelsen ikke skal ændres, sendes sagen, ledsaget af en begrundelse i oversendelsesbrevet, til Ankestyrelsen inden 4 uger efter udløbet af klagefristen. Sagens parter orienteres om oversendelsen til Ankestyrelsen og begrundelsen herfor.

Stk. 4. Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke kan færdiggøre sin genvurdering inden for en frist på 4 uger efter udløbet af klagefristen, skal sagens parter have besked herom og om, hvornår genvurderingen kan forventes afsluttet. Skyldes den forsinkede genvurdering, at der til brug for genvurderingen skal indhentes nye oplysninger eller vurderinger mv., regnes fristen for genvurdering fra tidspunktet, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring modtager de nye oplysninger.

Uddrag af Bekendtgørelse af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

§ 68. Ankestyrelsen er ikke bundet af parternes påstande og er uafhængig af instruktioner vedrørende afgørelsen af den enkelte sag.

Stk. 2. Ankestyrelsens afgørelse kan gå ud på afvisning, stadfæstelse, hjemvisning, ophævelse eller ændring af den afgørelse, der er klaget over.

Der er i øvrigt henvist til:

[Bekendtgørelse om fortegnelse over erhvervssygdomme anmeldt fra 1. januar 2005](#)

[Vejledende procenttabel til brug for afgørelser om godtgørelse for varigt mén, truffet den 1. februar 2017 og senere i arbejdsskadesager](#)

Bilag 2: Principmeddelelser

Ankestyrelsen har i 2023 offentliggjort syv principmeddelelser i klagesager fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Disse er anført nedenfor.

Derefter er anført øvrige principmeddelelser, der er henvist til undervejs i årsredegørelsen.

PRINCIPMEDDELELSER OFFENTLIGGJORT I 2023

- [Ankestyrelsens principmeddelelse 9-23 om arbejdsskade – erstatning for tab af erhvervsevne – psykiske symptomer efter fysiske skader – årsagssammenhæng - formodningsregel](#)
- [Ankestyrelsens principmeddelelse 15-23 om arbejdsskade – psykiske erhvervssygdomme – årsagssammenhæng – ekstraordinær belastning – forlæggelsespraksis - Erhvervssygdomsudvalget](#)
- [Ankestyrelsens principmeddelelse 17-23 om arbejdsskade – sikringspligtig arbejdsgiver – BPA-ordning](#)
- [Ankestyrelsens principmeddelelse 24-23 om arbejdsskade – ulykke – sikringspligtig arbejdsgiver – skadetidspunkt – omfattet af loven](#)
- [Ankestyrelsens principmeddelelse 35-23 om Arbejdsskade – dobbeltkompensation - forudbestående arbejdsskade – samme region - symptomfrihed](#)
- [Ankestyrelsens principmeddelelse 36-23 om forsørgertab – yderligere erstatning – efterladte – arbejdsskade – økonomisk vurdering](#)
- [Ankestyrelsens principmeddelelse 39-23 om varigt mén – fravigelse af méntabellen – multiple skader - tillæg](#)

ØVRIGE RELEVANTE PRINCIPMEDDELELSER

Ulykker

- [Ankestyrelsens principmeddelelse 47-18 om arbejdsskade - ulykke - bevisbedømmelse - dokumentation](#)
- [Ankestyrelsens principmeddelelse 25-21 om arbejdsskade - ulykker fra og med den 1. januar 2020 – personskadebegrebet](#)

Varigt mén

- [Ankestyrelsens principmeddelelse 173-11 om arbejdsskade – mén – ulykke – forudbestående gener – anerkendelse](#)

Tab af erhvervsevne

Ankestyrelsens principmeddelelse 51-17 om arbejdsskade – midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne – erhvervsmæssigt uafklaret

Bilag 3: Ankestyrelsens sagsbehandling, reaktionsmuligheder og registreringer

Den årlige redegørelse om sagsbehandlingen i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring bliver udarbejdet på baggrund af de sager, der indbringes for Ankestyrelsen.

Vi registrerer, om vi stadfæster, ændrer eller ophæver den afgørelse, der er påklaget til Ankestyrelsen, eller om vi hjemviser sagen til fornyet behandling hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Vi registrerer også årsagen til, at en sag bliver ændret, hjemvist eller ophævet. Vi registrerer desuden Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og vores materielle resultat i sagen og inden for nogle sagsområder også en række underliggende vurderinger.

INDEN KLAGEN SENDES TIL ANKESTYRELSEN

Når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har afgjort en sag, har sagens parter fire uger til at klage over afgørelsen. Hvis en af parterne klager over afgørelsen, har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring pligt til efter loven at genvurdere sagen (fodnote: Jf. arbejdsskadesikringslovens § 44, stk. 7-9. Fodnote slut). En genvurdering indebærer, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal tage stilling til, om parten kan få helt eller delvist medhold i klagen.

Ved genvurderingen kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring tage stilling til:

- forkerte faktiske omstændigheder i afgørelsen (faktiske mangler),
- mangelfuld eller forkert anvendelse af regler i afgørelsen (retlige mangler) og/eller
- afvejningen af de skønsmæssige elementer i afgørelsen.

Fejlen skal desuden have haft betydning for resultatet af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse.

Hvis klageren ikke får helt eller delvist medhold i klagen, oversender Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelsen og klagen til Ankestyrelsen sammen med genvurderingen.

Får klageren helt eller delvist medhold i sin klage, afgør Arbejdsmarkedets Erhvervssikring sagen på ny i form af en genvurderingsafgørelse (fodnote: Hvis også en genvurderingsafgørelse påklages, oversender Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelsen til Ankestyrelsen. Det skyldes, at den samme afgørelse ikke kan genvurderes to gange. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan heller ikke genvurdere en afgørelse, som begge parter klager over. I disse tilfælde oversender Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelsen og klagen til Ankestyrelsen med et oversendelsesbrev. Fodnote slut).

Ankestyrelsen kan ikke behandle en klagesag, hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke har taget stilling til spørgsmålet om genvurdering.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har en frist på fire uger til at genvurdere klagesagen, inden den sendes til Ankestyrelsen (fodnote: Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke kan færdigbehandle genvurderingen inden for fire uger efter udløbet af klagefristen, skal sagens

parter have besked herom. Se nærmere i § 9, stk. 3 og stk. 4 i bekendtgørelse nr. 1271 af 28. november 2019 om klage over Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser. Fodnote slut).

Genvurderingsfristen er en ordensforskrift. En ordensforskrift er en sagsbehandlingsregel, der ikke har betydning for afgørelsens indhold. Hvis en ordensforskrift er tilsidesat, kan det ikke medføre, at afgørelsen bliver ugyldig (fodnote: Ankestyrelsen vil dog udtale kritik i afgørelsen, når en ordensforskrift ikke er overholdt. Det kan for eksempel ske, hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikring uden grund ikke har overholdt genvurderingsfristen på fire uger, men først har genvurderet sagen og sendt klagen til Ankestyrelsen flere måneder efter, at en part har klaget. Fodnote slut).

RAMMERNE FOR ANKESTYRELSENS BEHANDLING AF SAGEN

Ankestyrelsen prøver afgørelserne fuldt ud på arbejdsskadeområdet. Det betyder, at styrelsen som klageinstans skal tage stilling til alle dele af den påklagede afgørelse, og:

- efterprøve retlige spørgsmål (sagsbehandlingen, fortolkning, oplysningerne i sagen og det juridiske grundlag), og
- efterprøve skønnet i en afgørelse.

Vi påser i alle afgørelser, om almindelige forvaltningsretlige regler og principper er fulgt. Det er for eksempel reglerne om partshøring og begrundelse af afgørelsen.

Vi skal desuden efterprøve, om sagen er tilstrækkeligt oplyst. Vi forholder os selvstændigt til de faktiske omstændigheder i sagen. Det gælder også for rent sagkyndige vurderinger (for eksempel lægefaglige vurderinger), der indgår i bedømmelsen af de faktiske omstændigheder.

Vi efterprøver og har adgang til at ændre skønnet i en afgørelse, selvom Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har anvendt lovlige, saglige hensyn i forbindelse med skønsudøvelsen (fodnote: Det sker for eksempel, når Ankestyrelsen har indhentet en sagkyndig vurdering fra en af styrelsens tilknyttede lægekonsulenter, som foretager en anden lægefaglig vurdering end den, der ligger til grund for Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse. Det kan også ske, når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har inddraget alle relevante forhold, men Ankestyrelsen er uenig i vægtningen af de enkelte forhold. Fodnote slut).

En part, der klager, kan ikke begrænse Ankestyrelsens prøvelse af sagen. Udgangspunktet er, at klagetemaet danner rammen for prøvelsen, men vi kan efter omstændighederne udvide prøvelsen til andet end det, der er klaget over. Det vil eksempelvis sige, at vi kan vurdere, at der er behov for at efterprøve spørgsmålet om anerkendelse, selvom der er klaget over spørgsmålet om varigt mén.

Vi har mulighed for at ændre afgørelsen til gunst eller ugunst for klager.

ANKESTYRELSENS REAKTIONSMULIGHEDER

Ankestyrelsen kan afvise, stadfæste, ændre, hjemvise eller ophæve afgørelser, der er klaget over (fodnote: Arbejdsskadesikringsloven § 44, stk. 4, jf. retssikkerhedsloven § 68, stk. 2. Fodnote slut). Vi gennemgår reaktionsmulighederne nedenfor.

Reaktionsmuligheder

AFVISNING

En afvisning er udfaldet af en afgørelse, hvor Ankestyrelsen ved en prøvelse af de processuelle forudsætninger udtaler, at vi ikke kan efterprøve sagen i realiteten. Vi kan afvise at behandle en sag, hvis klagen er modtaget efter klagefristens udløb, eller hvis klagen trækkes tilbage af den klagende part under behandlingen hos Ankestyrelsen, og klagen dermed bortfalder.

STADFÆSTELSE

En stadfæstelse betyder, at vi kommer frem til det samme resultat som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i den påklagede afgørelse.

ÆNDRING

Ved en ændring ophæver vi Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse og sætter vores egen afgørelse med et andet resultat i stedet. En ændring betyder, at vi kommer frem til et andet resultat end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

HJEMVISNING

Ved en hjemvisning ophæver vi Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse, og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal behandle sagen igen samt træffe en ny afgørelse. En hjemvisning betyder en underkendelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse.

OPHÆVELSE

Ved en ophævelse gælder Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse ikke mere. Ophævelsen vil typisk være en retsvirkning af en anden afgørelse. Et eksempel på dette er, hvis vi ændrer Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse om anerkendelse til et afslag på anerkendelse. I sådan et tilfælde ophæver vi Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser om ydelser efter loven, hvis afgørelser om disse spørgsmål også er påklaget. Dette kunne for eksempel være spørgsmålene om varigt mén og tab af erhvervsevne. Vi tager kun stilling til sådanne spørgsmål, hvis disse er påklaget.

ÅRSAGER TIL OMGØRELSE

Ankestyrelsen registrerer årsagerne til, at en sag ændres eller hjemvises med på forhånd definerede emneord. I 2023 har vi anvendt de samme årsagsemneord som i 2022.

Nedenfor gennemgår vi årsagsemneordene. I kapitel 4 og 5 fremgår udvalgte eksempler på omgjorte sager og årsagerne til omgørelsen.

Årsagsemneord

OPLYSNINGSGRUNDLAG

Når Ankestyrelsen vurderer, at der mangler oplysninger, der har afgørende betydning for resultatet. Det benyttes for eksempel ved hjemvisninger, hvor vi finder det nødvendigt at indhente nye oplysninger, som er afgørende for sagens resultat.

ANDEN LÆGEFAGLIG VURDERING

Når vi med udgangspunkt i en anden lægesagkyndig udtalelse vurderer oplysningerne i sagen anderledes end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Benyttes, hvor lægekonsulenten har haft de samme lægelige oplysninger til rådighed, men vurderer for eksempel det varige mén lavere eller højere end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

ANDEN SKØNSMÆSSIG VURDERING

Når vi lægger vægt på de samme oplysninger, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har tillagt vægt, og alle relevante forhold er inddraget, men vi vægter elementerne anderledes.

HJEMVISNING TIL FORELÆGGELSE FOR ERHVERVSSYG-DOMSUDVALGET

Når vi vurderer, at der kan være mulighed for anerkendelse af en erhvervssygdom uden for fortegnelsen over erhvervssygdomme.

RETSANVENDELSE

Når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke har anvendt reglerne rigtigt, misforstået eller ikke fortolket rigtigt. Det kan også være situationer, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring helt eller delvist ikke har anvendt reglerne. Desuden i tilfælde, hvor Ankestyrelsens udmeldte praksis i en principmeddelelse er anvendt forkert, misforstået eller glemt. Det benyttes for eksempel, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har henvist til en forkert bestemmelse, eller hvor et afgørende skønsmoment ikke er indgået i vurderingen. Det benyttes desuden i afgørelser om udmåling, der ophæves som følge af, at vi ændrer en anerkendelse til en afvisning, fordi der herefter ikke længere foreligger hjemmel til afgørelsen om udmåling.

PARTENS KLAGEBEMÆRKNINGER

Når vi vurderer, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke har taget stilling til/omtalt oplysninger, der taler imod resultatet. Benyttes typisk ved hjemvisninger, hvor inddragelse af oplysninger forudsætter, at der tilvejebringes yderligere oplysninger (for eksempel en funktionsattest eller speciallægeerklæring).

NYE VÆSENTLIGE OPLYSNINGER

Når der er nye oplysninger, som gør, at sagen skal vurderes på ny, fordi sagen ændrer væsentlig karakter eller kræver væsentligt yderligere sagsoplysning. Det kan for eksempel være, hvis nye oplysninger fører til, at retsgrundlaget for afgørelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er forkert.

ANDRE FORHOLD VEDRØRENDE SAGSBEHANDLING

Når årsagen til omgørelsen skyldes andre sagsbehandlingsfejl end indeholdt i årsagsemneordet "Oplysningsgrundlaget". Det benyttes for eksempel, hvis der er kommet nye oplysninger ind inden for klagefristen, men Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har oversendt sagen til Ankestyrelsen inden klagefristens udløb.

SÆRLIGT OM ÆNDREDE AFGØRELSER

Kategorien "ændring" dækker over alle typer af ændringer. Ændringen kan være både til gunst og til ugunst for den tilskadekomne, ligesom der kan være tale om en større eller mindre ændring.

Mange afgørelser beror på en vejledende lægefaglig udtalelse.

Ankestyrelsens lægefaglige vurdering af sagen foretages som udgangspunkt på baggrund af de samme oplysninger, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring havde i sagen. En ændring af en påklaget afgørelse på grund af en anden lægefaglig vurdering kan derfor ikke nødvendigvis betragtes som udtryk for en forkert retsanvendelse hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

I visse sager tilsidesætter Ankestyrelsen skønnet i en påklaget afgørelse, selvom Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har inddraget alle relevante forhold. I disse tilfælde vægter vi elementerne anderledes, hvilket er det afgørende for ændringen, som dermed fører til et andet resultat.

En ændring kan også skyldes, at alle relevante forhold og elementer ikke er inddraget i den påklagede afgørelse. Ændringen kan desuden bero på forkert eller mangelfuld anvendelse af retsregler, principmeddelelser og domstolspraksis.

SÆRLIGT OM HJEMVISTE SAGER

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen har pligt til at sørge for, at en sag er tilstrækkeligt oplyst, før der træffes afgørelse (officialmaksimen).

Hvis der mangler væsentlige oplysninger, kan vi indhente oplysningerne, hvis de allerede eksisterer (for eksempel en journal fra den tilskadekomnes praktiserende læge).

Hvis de manglende oplysninger ikke eksisterer eller ikke er udarbejdet (for eksempel en speciallægeerklæring), hjemviser vi sagen til fornyet behandling ved Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, der så skal indhente de relevante oplysninger.

Det er en konkret og skønsmæssig vurdering, om den enkelte sag er tilstrækkeligt oplyst. At en sag vurderes ikke at være tilstrækkeligt oplyst, kan for eksempel skyldes, at der mangler oplysninger om hændelsen eller påvirkningen, arbejdsmæssige belastninger eller helbredsmæssige, økonomiske eller erhvervsmæssige forhold.

Sagens parter kan fremføre nye oplysninger over for Ankestyrelsen (nova). Det vil i disse tilfælde ikke have været muligt for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring at inddrage oplysningerne i deres sagsbehandling.

Udgangspunktet er, at vi som klageinstans har vide beføjelser til at inddrage de nye oplysninger ved afgørelsen af sagen. Hvis de nye oplysninger imidlertid ændrer sagens karakter væsentligt, vil vi hjemvise sagen. Sagen ændrer væsentligt karakter, hvis det kræver en helt ny oplysning af sagen at afgøre den. Hvis de nye oplysninger derimod ikke ændrer sagens karakter, vil de nye oplysninger indgå i sagens behandling i Ankestyrelsen.

Det vil fremgå af den konkrete afgørelse, om der er tale om en stadfæstelse, ændring, ophævelse eller hjemvisning. Det vil desuden fremgå af Ankestyrelsens interne årsagsregistrering, hvad der i en konkret sag er baggrunden for ændringen eller hjemvisningen.

Bilag 4: Tabeller

Nedenfor fremgår uddybende tabeller, der er udeladt fra kapitlerne, men som der henvises til undervejs i redegørelsen.

TABEL A.1 UDFALDET AF AFGJORTE SAGER I ANTAL PÅ ALLE SAGSOMRÅDER 2023

	Stadfæstelse		Ændring		Hjemvisning		Ophævelse		I alt
	Antal	Pct.	Antal	Pct.	Antal	Pct.	Antal	Pct.	Antal
Anerkendelse af erhvervssygdom	1.253	88	41	3	132	9	2	0	1.428
Anerkendelse af erhvervssygdom, Særlov, Veteran	35	88		0	4	10	1	3	40
Anerkendelse af erhvervssygdom, Veteran (§ 7)	36	80	2	4	7	16		0	45
Anerkendelse af ulykker	990	67	414	28	54	4	13	1	1.471
Anmeldelsesfrist	132	79	25	15	10	6	1	1	168
Arbejdsgivers sikringspligt	17	74	3	13	3	13		0	23
Den sikrede personkreds	106	73	29	20	10	7	1	1	146
Forsørgertabserstatning m.v.	10	83	2	17		0		0	12
Genoptagelse, Anerkendelse (§ 41)	100	85	14	12		0	3	3	117
Genoptagelse, Ydelser (§ 42)	140	79	27	15	6	3	5	3	178
Hjælpebidler	13	100		0		0		0	13
Sygbehandling	105	72	25	17	9	6	6	4	145
Tab af erhvervsevne	1.414	68	453	22	191	9	35	2	2.093
Tilbagebetaling	71	77	16	17	2	2	3	3	92
Variet mén	1.804	63	752	26	237	8	78	3	2.871
Årsløn	105	56	51	27	11	6	21	11	188
I alt	6.331	70	1.854	21	676	7	169	2	9.030

Note: Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager, der er afvist (typisk fordi klagefristen ikke er overholdt), bortfaldet (typisk fordi klager trækker sin klage tilbage) og sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. I 2023 udgjorde afgørelser fra Færøerne og Grønland 32 afgjorte sager. Udfaldsprocenten er andelen af sager med et givent **sagsudfald** ud af alle realitetsbehandlede sager på sagsområdet. Omgørelsesprocenten er summen af alle sager, som Ankestyrelsen har ændret, hjemvist eller ophævet set i forhold til alle realitetsbehandlede sager. Procenttallene er afrundet, og summen vil derfor ikke nødvendigvis udgøre 100 procent. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

TABEL A.2 ÆNDRINGER PÅ GRUND AF ANDEN LÆGEFAGLIG VURDERING FORDELT PÅ SAGS-OMRÅDER 2023

	Ændret pga. ændret lægefaglig vurdering	Ændrede sager	Afgjorte sager	Procent ift. alle ændrede sager	Procent ift. alle afgjorte sager
Anerkendelse af erhvervssygdom	23	41	1.428	56	2
Anerkendelse af erhvervssygdom, Veteran (§ 7)	1	2	45	50	2
Anerkendelse af ulykker	220	414	1.471	53	15
Anmeldelsesfrist	8	25	168	32	5
Genoptagelse, Anerkendelse (§ 41)	1	14	117	7	1
Genoptagelse, Ydelser (§ 42)	7	27	178	26	4
Sygbehandling	16	25	145	64	11
Tab af erhvervsevne	72	453	2.093	16	3
Variqt mén	659	752	2.871	88	23
I alt	1.007	1.753	8.516	57	12

Note: Ankestyrelsen registrerer kun ét årsagsemneord på hvert sagsemne. Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

TABEL A.3 ÆNDRINGER PÅ GRUND AF ANDEN SKØNSMÆSSIG VURDERING FORDELT PÅ SAGSOMRÅDER 2023

	Ændret pga. anden skøns- mæssig vur- dering	Ændrede sager	Af- gjorte sager	Procent ift. alle ændrede sager	Procent ift. alle afgjorte sager
Anerkendelse af erhvervssygdom	10	41	1.428	24	1
Anerkendelse af ulykker	110	414	1.471	27	7
Anmeldelsesfrist	7	25	168	28	4
Arbejdsgivers sikringspligt	1	3	23	33	4
Den sikrede personkreds	16	29	146	55	11
Forsørgertabserstatning m.v.	2	2	12	100	17
Genoptagelse, Ydelser (§ 42)	2	27	178	7	1
Sygebehandling	3	25	145	12	2
Tab af erhvervsevne	230	453	2.093	51	11
Tilbagebetaling	11	16	92	69	12
Varigt mén	57	752	2.871	8	2
Årsløn	34	51	188	67	18
I alt	483	1.838	8.815	26	5

Note: Ankestyrelsen registrerer kun ét årsagsemneord på hvert sagsemne. Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

TABEL A.4 ÆNDRINGER PÅ GRUND AF RETSANVENDELSE FORDELT PÅ SAGSOMRÅDER 2023

	Ændret pga. på grund af retsanven- delse	Æn- drede sager	Af- gjorte sager	Procent ift. alle ændrede sager	Procent ift. alle afgjorte sager
Anerkendelse af erhvervssygdom	2	41	1.428	5	0
Anerkendelse af ulykker	33	414	1.471	8	2
Anmeldelsesfrist	7	25	168	28	4
Den sikrede personkreds	6	29	146	21	4
Genoptagelse, Anerkendelse (§ 41)	3	14	117	21	3
Genoptagelse, Ydelser (§ 42)	12	27	178	44	7
Sygbehandling	2	25	145	8	1
Tab af erhvervsevne	73	453	2.093	16	3
Tilbagebetaling	5	16	92	31	5
Variqt mén	16	752	2.871	2	1
Årsløn	8	51	188	16	4
I alt	167	1.847	8.897	9	2

Note: Ankestyrelsen registrerer kun ét årsagssemneord på hvert sagssemne. Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

TABEL A.5 HJEMVISNINGER PÅ GRUND AF OPLYSNINGSGRUNDLAGET FORDELT PÅ SAGSOMRÅDER 2023

	Hjemvisninger pga. oplysningsgrundlaget	Hjemviste sager	Afgjorte sager	Procent ift. alle hjemviste sager	Procent ift. alle afgjorte sager
Anerkendelse af erhvervssygdom	68	132	1.428	52	5
Anerkendelse af erhvervssygdom, Veteran (§ 7)	1	7	45	14	2
Anerkendelse af ulykker	38	54	1.471	70	3
Anmeldelsesfrist	3	10	168	30	2
Arbejdsgivers sikringspligt	2	3	23	67	9
Den sikrede personkreds	5	10	146	50	3
Genoptagelse, Ydelser (§ 42)	5	6	178	83	3
Sygebehandling	7	9	145	78	5
Tab af erhvervsevne	118	191	2.093	62	6
Variøt mén	158	237	2.871	67	6
Årsløn	6	11	188	55	3
I alt	411	670	8.756	61	5

Note: Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

TABEL A.6 OPHÆVELSER PÅ GRUND AF RETSANVENDELSEN FORDELT PÅ SAGSOMRÅDER 2023

	Ophævelser pga. retsan- vendelse	Ophæ- vede sa- ger	Af- gjorte sager	Procent ift. alle ophæ- vede sa- ger	Procent ift. alle afgjorte sager
Anerkendelse af erhvervssygdom	2	2	1.428	100	0
Anerkendelse af erhvervssygdom, Særlov, Veteran	1	1	40	100	3
Anerkendelse af ulykker	12	13	1.471	92	1
Genoptagelse, Anerkendelse (§ 41)	3	3	117	100	3
Genoptagelse, Ydelser (§ 42)	5	5	178	100	3
Sygbehandling	6	6	145	100	4
Tab af erhvervsevne	26	35	2.093	74	1
Tilbagebetaling	3	3	92	100	3
Variqt mén	72	78	2.871	92	3
Årsløn	21	21	188	100	11
I alt	151	167	8.623	90	2

Note: Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

TABEL A.7 STADFÆSTELSER MED ARBEJDSMARKEDETS ERHVERVSSIKRINGS BEGRUNDELSE 2023

	Samme be- grundelse som AES	Stadfæ- stede sager	Af- gjorte sager	Procent ift. alle stadfæ- stede sager	Procent ift. alle afgjorte sager
Anerkendelse af erhvervssygdom	552	1.253	1.428	44	39
Anerkendelse af erhvervssygdom, Særlov, Veteran	13	35	40	37	33
Anerkendelse af erhvervssygdom, Veteran (§ 7)	13	36	45	36	29
Anerkendelse af ulykker	340	990	1.471	34	23
Anmeldelsesfrist	71	132	168	54	42
Arbejdsqivers sikringspligt	6	17	23	35	26
Den sikrede personkreds	26	106	146	25	18
Forsørgertabserstatning m.v.	8	10	12	80	67
Genoptagelse, Anerkendelse (§ 41)	41	100	117	41	35
Genoptagelse, Ydelser (§ 42)	65	140	178	46	37
Hjælpe midler	9	13	13	69	69
Sygbehandling	74	105	145	70	51
Tab af erhvervsevne	698	1.414	2.093	49	33
Tilbagebetaling	43	71	92	61	47
Variqt mén	643	1.804	2.871	36	22
Årsløn	72	105	188	69	38
I alt	2.674	6.331	9.030	42	30

Note: Data vedrører kun realitetsbehandlede sager. Sager fra Færøerne og Grønland er fratrukket. Data er trukket pr. 22. januar 2024. Bemærk, at der er tale om data, sådan som de på daværende tidspunkt fremgår af vores sagsbehandlingssystem. For at sikre de mest aktuelle data sker der løbende efterregistreringer i data. Dette kan skabe uoverensstemmelser med tidligere offentliggjorte data for samme tidsperiode.

Kilde: Ankestyrelsens sagsbehandlingssystem

Bilag 5: Overblik over sagseksempler

Sag	Sagsemne	Udfald	Årsag til omgørelse	Stikord
Sag nr. 1	Ulykker	Ændring	Anden lægefaglig vurdering	Ændring – anerkendelse – relevant belastning
Sag nr. 2	Ulykker	Ændring	Anden skønsmæssig vurdering	Ændring – afslag - dokumentationskravet
Sag nr. 3	Ulykker	Ændring	Anerkendelse i større eller mindre omfang	Ændring – anerkendelse med ændret indhold – omfanget af anerkendelsen
Sag nr. 4	Erhvervssygdom	Ændring	Anden lægefaglig vurdering	Ændring – anerkendelse – bursitis
Sag nr. 5	Erhvervssygdom	Hjemvisning	Hjemvisning til forelæggelse	Hjemvisning – psykisk sygdom – forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget
Sag nr. 6	Erhvervssygdom	Hjemvisning	Oplysningsgrundlag	Hjemvisning – manglede oplysninger om diagnose og belastning
Sag nr. 7	Varigt mén	Ændring	Anden lægefaglig vurdering	Ændring – forværrede smerter i lænderyggen - fradrag
Sag nr. 8	Varigt mén	Ændring	Anden lægefaglig vurdering	Ændring – smerter i lænderyggen – ej grundlag for fradrag
Sag nr. 9	Varigt mén	Stadfæstelse		Stadfæstelse – Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings begrundelse
Sag nr. 10	Varigt mén	Stadfæstelse		Stadfæstelse – anden vurdering end Arbejdsmarkedets Erhvervssikring
Sag nr. 11	Tab af erhvervsevne	Ændring	Anden skønsmæssig vurdering	Ændring – læsion af nerve i underarmen – fradrag
Sag nr. 12	Tab af erhvervsevne	Ændring	Anden skønsmæssig vurdering	Ændring – fraktur med efterfølgende amputation af venstre tredje tå – ej grundlag for fradrag
Sag nr. 13	Tab af erhvervsevne	Ændring	Anden skønsmæssig vurdering	Ændring – brud på øjenhalebunden på venstre side og hjernerystelse – ej grundlag for fradrag for psykiske symptomer

Bilag 6: Tidligere årsredegørelser

Ankestyrelsen har siden 2016 udarbejdet en årlig redegørelse om sagsbehandlingen i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på baggrund af de sager, der indbringes for Ankestyrelsen.

De tidligere årsredegørelser om sager fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår nedenfor med link til de enkelte årsredegørelser.

- [Årsredegørelse 2022](#)
- [Årsredegørelse 2021](#)
- [Årsredegørelse 2020](#)
- [Årsredegørelse 2019](#)
- [Årsredegørelse 2018](#)
- [Årsredegørelse 2017](#)
- [Årsredegørelse 2016](#)